

ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

- Το τέλος της Σταθερότητας
- Η νίκη της ΕΔΕΚ και η αποτυχία της ηγεσίας
- Εργατικά: Αιμίλιος Ηλιάδης, Aritaco.
- Ανάλυση των εκλογικών αποτελεσμάτων
- Διεθνή: ΠΑΣΟΚ, Λίβερπουλ
- Η δράση της Αριστερής Πτέρυγας στην προεκλογική περίοδο

Ενότητα ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ τώρα!

Οι αριστερές μάζες της εργατικής τάξης και πιο γενικά των εργαζομένων δεν έχουν ακόμα συνέλθει από το σοκ των εκλογικών αποτελεσμάτων. Οι μάζες της ΕΔΕΚ και του ΑΚΕΛ παρακολουθούν με σφιγμένα στομάχια τους πανηγυρισμούς της δεξιάς. Πρόκειται για μια μεγάλη νίκη της δεξιάς: από 51% το 81, τα ποσοστά του ΔΗΚΟ και του ΔΗΣΥ ανέβηκαν στο 61%. Απορρόφησαν την τέραση πλειοψηφία των παλιών κομμάτων του κέντρου (ΠΑΜΕ, ΝΕΔΗΠΑ, Ένωση Κέντρου) που το 81 πήραν το 7,5%, και την απώλειαν του ΑΚΕΛ που έφτασαν το 5,5%. Ο μεγάλος νικητής ήταν ασφαλώς το ΔΗΚΟ. Η άνοδος της ΕΔΕΚ από το 8,2% το 81 στο 11,1% σήμερα αποτελεί μια σημαντική νίκη για το κόμμα και σημαντική εξέλιξη για το εργατικό κίνημα. Όμως σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να αντισταθμίσει τη νίκη της δεξιάς η οποία με ενισχυμένη δύναμη και ηθικό μπορεί να χτυπήσει πιο εύκολα και πιο αδίσταχτα το εργατικό κίνημα και την αριστερά.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ είναι ο μεγάλος υπεύθυνος. Με την πολιτική των συνεχών ζικ-ζακ και της ασυνέπειας, με τη πολιτική της συνεχούς συνεργασίας με τη δεξιά, με τον εγκληματικό διαχωρισμό της αστικής τάξης σε πατριωτική και μη, με την πρόσφατη ταύτιση της πολιτικής της με αυτή του Συναγερμού, η ηγεσία του ΑΚΕΛ έχασε την εμπιστοσύνη της βάσης του κόμματος. Για τις μάζες του ΑΚΕΛ η πολιτική της ηγεσίας του προετοίμαζε την άνοδο του Κληρίδη στην εξουσία. Οι Ακελικοί ψήφοι που ανέβασαν τη δύναμη του ΔΗΚΟ, δεν είναι δεξιοί, παραμένουν αριστεροί. Όμως παρασυρμένοι από τη μέχρι σήμερα λανθασμένη πολιτική του ΑΚΕΛ, πίστεψαν πως ψηφίζοντας Κυπριανού θα εμπόδιζαν την άνοδο του Κληρίδη.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν είναι απλά υπεύθυνη για το χάσιμο μερικών ποσοστών. Είναι υπεύθυνη για το ότι με την πολιτική της έχει βάλει σε μια διαδικασίας διάλυσης την πιο μεγάλη οργάνωση που η κυπριακή εργατική τάξη έχτισε μέσα από δεκαετίες αγώνων και θυσιών!

Η ηγεσία της ΕΔΕΚ κρύβεται πίσω από την εκλογική επιτυχία του κόμματος, για να εμφανίσει την πολιτική της σαν δικαιωμένη. Η πραγματικότητα είναι ότι με την πολιτική της η ηγεσία του κόμματος, όχι μόνο απότυχε να αφαιρέσει δύναμη από τα κόμματα της δεξιάς, αλλά ούτε καν τους ψηφοφόρους του ΑΚΕΛ δεν μπόρεσε να ελκύσει. Μέσα σε συνθήκες κρίσης και αδιεξόδων, με παράλληλη έντονη κινητικότητα των εκλογικών μαζών (το 13% του

εκλογικού σώματος σε σχέση με το 81 μετακινήθηκε) η ΕΔΕΚ μπόρεσε να ελκύσει μόνο το 2,9%.

Η δεξιά πανηγυρίζει και αποθρασύνεται. Για πρώτη φορά προβαίνει σε τραμπουκισμούς και απειλές ενάντια σε αριστερούς. Τα στελέχη του ΔΗΚΟ και του ΔΗΣΥ άρχισαν ήδη να συζητούν μεταξύ τους για τη συνεργασία της δεξιάς. Η συντριβή της πιο μεγάλης οργάνωσης της εργατικής τάξης, που μέχρι χτες πρόσφερε ένα αίσθημα ασφάλειας στη μεγάλη μάζα των εργαζομένων, αφήνει το έδαφος ελεύθερο για νέες επιθέσεις από τους αστούς. Η δεξιά, αποθρασυμένη, από τις προωθημένες θέσεις που έχει κατακτήσει, θα προσπαθήσει να συντριφεί ότι οι εργαζόμενοι έχτισαν και κατάκτησαν.

Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, ούτε χώρος για απογοήτευση! Η εκλογική ήττα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να βγουν τα σωστά συμπεράσματα. Η δύναμη της εργατικής τάξης είναι τεράστια, και εξοπλισμένη με τα σωστά συμπεράσματα, δεν έχει παρα να νικήσει.

Η απάντηση που το εργατικό κίνημα πρέπει να δώσει στη δεξιά είναι η ενότητα των αριστερών κομμάτων στη βάση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος! Τέρμα στη συνεργασία με τη δεξιά, τέρμα στη χρεωκοπημένη πολιτική της «εθνικής ενότητας» και της «εθνικής σωτηρίας»!

Η ενότητα του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ θα τροποποιήσει αυτόματα τα ισοζύγια δύναμης. Θα δώσει νέα πνοη και θα τονώσει το ηθικό των αριστερών μαζών. Θα συσπειρώσει πλατεία στρώματα απογοητευμένων αριστερών, ακόμα κι αυτούς που προχτες ψήφισαν ΔΗΚΟ. Η αλλαγή πολιτικής από τα αριστερά κόμματα θα μετατρέψει την απογοήτευση των αριστερών μαζών σε ενθουσιασμό. Το εργατικό κίνημα θα περάσει από την άμυνα στην επίθεση!

Αυτή η αλλαγή μπορεί να έρθει μόνο μέσα από την αποφασιστική πίεση της βάσης των αριστερών κομμάτων.
συνέχεια στην σελ. 2

Η Αριστερή Πτέρυγα δέχτηκε την επίθεση της αστυνομίας σε εκδήλωση έξω από την Βουλή για υποστήριξη κοινού υποψηφίου από τα αριστερά κόμματα.

Βλέπε σελίδα 6

Αγώνας για Αριστερο Πρόεδρο στη Βουλή

Η προεκλογική εκστρατεία συνεχίζεται και μετεκλογικά για να βγουν τα σωστά συμπεράσματα από την ήττα της αριστεράς. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια εντάσσεται ο αγώνας για προβολή κοινού υποψηφίου από τα αριστερά κόμματα για τη διεκδίκηση της προεδρίας στη Βουλή. Το ακόλουθο φυλλάδιο διανέμεται πλατιά στις εργατικές μάζες.

Η εκλογή Προέδρου της Βουλής αποτελεί την πρώτη μάχη που θα δώσουν τα κόμματα μετά τις εκλογές. Ο τρόπος με τον οποίο θα δώσουν τη μάχη τα αριστερά κόμματα θα σημαδέψει σε μεγάλο βαθμό τις εξελίξεις που θα ακολουθήσουν.

Τα αποτελέσματα των εκλογών έδωσαν στην δεξιά μια πανίσχυρη θέση στη Βουλή. Από αυτή τη θέση σύντομα θα αποθρασυνθεί για να επιβάλει φορολογικά και άλλα αντεργατικά οικονομικά μέτρα. Η μόνη ελπίδα είναι η άμεση αντίδραση της αριστεράς με τρόπο που να αναπτερώσει το ηθικό της εργατικής τάξης, να την ετοιμάσει για τις κινητοποιήσεις που θα χρειαστούν για να ανακοπεί η επίθεση της αστικής τάξης ενάντια στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Σήμερα στη Βουλή δεν είναι αρκετό να κατεβάσουν δικούς τους υποψηφίους τα αριστερά κόμματα. Είναι απαραίτητο να υποβάλουν κοινή υποψηφιότητα για την προεδρία της βουλής. Με αυτό τον τρόπο θα εξαναγκάσουν το ΔΗΚΟ να δείξει την πραγματική του ταυτότητα, να δείξει αν θα δικαιώσει ή θα προδώσει τους ψηφοφόρους που παράσυρε στις εκλογές με την αντισυναγερμική συνθηματολογία του.

Αυτή τη στιγμή υπάρχει μια μοναδική ευκαιρία για τη συνεργασία της αριστεράς. Με πρώτο βήμα τη κοινή διεκδίκηση της προεδρίας της βουλής τα δυο κόμματα μπορούν να προχωρήσουν σε μια σειρά από επαφές με στόχο το θεμέλιωμα μιας πιο μόνιμης συνεργασίας στη δράση με αποκορύφωμα την κοινή διεκδίκηση της προεδρίας στις επόμενες προεδρικές εκλογές.

Σε αυτή την προσπάθεια θα έχουν την ολόψυχη συμπαράσταση της κομματικής τους βάσης που με καινούριο ηθικό θα μπορέσει να πολεμήσει και να νικήσει τη δεξιά. Η σχετική ήττα της αριστεράς στις εκλογές μπορεί να μετατραπεί σε αφετηρία μιας νέας πορείας για την άνοδο της αριστεράς στην εξουσία, τη λύση του εθνικού προβλήματος, για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Λευκωσία 11.12.85

ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ

Τον Δεκέμβρη το 1959 έγιναν οι πρώτες προεδρικές εκλογές στην Κύπρο. Σε εκείνες τις εκλογές το ΑΚΕΛ, υποστηρίζοντας τον Ιωάννη Κληρίδη αντιπαρατάχθηκε με τον Μακάριο με σύνθημα την καταδίκη των συμφωνιών Ζυρίχης - Λονδίνου. Οι συνθήκες ήταν για το ΑΚΕΛ τότε πραγματικά αντίξοες: μόλις είχε τελειώσει ο αγώνας της ΕΟΚΑ στον οποίο δεν συμμετείχε: γύρω από τον Μακάριο, που είχε την αιγλή του ηγέτη του κυπριακού λαού, βρίσκονταν όλοι σχεδόν οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ που άρχιζαν ήδη να αποτελούν το Κυπριακό κράτος. Μέσα σε συνθήκες τρομοκρατίας το ΑΚΕΛ που μόλις είχε πάψει να είναι παράνομο, κατάφερε να εξασφαλίσει για τον Γιάννη Κληρίδη το 33% των ψηφοφόρων.

Για πολλά χρόνια η εκλογική δύναμη του ΑΚΕΛ δεν ξαναδοκιμάστηκε στις κάλπες. Το πλειοψηφικό σύστημα των βουλευτικών εκλογών και οι συμμαχίες που έκανε το ΑΚΕΛ σ' όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις έκαναν οποιαδήποτε εκτίμηση της δύναμης του ΑΚΕΛ αδύνατη. Όμως το ΑΚΕΛ ήταν πάντα μια υπολογίσιμη δύναμη που κανείς δεν μπορούσε να την αγνοήσει. Ακόμα, τα γεγονότα του 63-64 άλλαξαν εντελώς το πολιτικό κλίμα στην Κύπρο. Οι διακοινοτικές συγκρούσεις αποκάλυψαν τον βρώμικο ρόλο της δύσης στην Κύπρο με αποτέλεσμα ο έντονος αντικομμουνισμός των τριών πρώτων χρόνων της Κυπριακής Δημοκρατίας να αντικατασταθεί με μια πολύ ευνοϊκή στάση απέναντι στη Σοβιετική Ένωση.

Το πραξικόπημα του 74 και η Τουρκική εισβολή είχαν αποτέλεσμα την χρεωκοπία της δεξιάς στη συνείδηση των μαζών. Αυτό οδήγησε στην μαζικοποίηση της ΕΔΕΚ αλλά παράλληλα και στην μετατροπή του ΑΚΕΛ στην κύρια δύναμη μέσα στη συμμαχία των «πατριωτικών δυνάμεων». Από αυτή τη θέση έπαιζε ρόλο καθωριστικό στα κυβερνητικά σχήματα που ακολουθήσαν.

Η πρώτη φορά που μετρήθηκε η εκλογική δύναμη του ΑΚΕΛ μετά το 1959, ήταν στις Βουλευτικές εκλογές του 1981. Με το σύστημα της απλής αναλογικής οι συμμαχίες δεν μπορούν εύκολα να δικαιολογηθούν. Το κάθε κόμμα κατέβηκε μόνο του στις εκλογές και πήρε τα δικά του ποσοστά. Το ΑΚΕΛ εξασφάλισε για τον εαυτό του 33%, των ψηφοφόρων.

Ασφαλώς είναι αδύνατο μέσα από τις θύ-

λες εικοσιδύο χρόνων το ΑΚΕΛ να διατήρησε σταθερά και συνέχεια το ίδιο ακριβώς ποσοστό ψηφοφόρων. Όμως το γεγονός ότι στις δύο αυτές εκλογικές αναμετρήσεις πήρε το ίδιο ποσοστό εδραίωσε την πεποίθηση ότι οι ψηφοφόροι του ΑΚΕΛ είναι αμετακίνητοι. Οι ηγέτες του ΑΚΕΛ, αντί να προβληματιστούν για τη στασιμότητα του κόμματος που μετα από εικοσιδύο χρόνια και μέσα σε πολύ πιο ευνοϊκές συνθήκες, δεν παρουσίασε καμμία σχεδόν άνοδο, θεώρησαν το αποτέλεσμα σαν απόδειξη ότι έχουν απόλυτο έλεγχο πάνω στο κόμμα και μπορούν να διατηρούν επ' άπειρον τη δύναμή του.

Οι μάζες του ΑΚΕΛ έδειξαν μια πραγματικά αξιοθαύμαστη πειθαρχία. Οι εργάτες ποτέ δεν εγκαταλείπουν εύκολα τους ηγέτες τους. Μπορούν να ανεχτούν πολλά, και ανέχτηκαν πολλά. Είδαν αυτή την ηγεσία να υποστηρίζει το δημοψήφισμα της Εθναρχίας για την ένωση για να καταδικάσει λίγα χρόνια μετά το αναπόφευκτο αποτέλεσμα του, τον αγώνα της ΕΟΚΑ. Λίγο αργότερα να κάνει στρόφι και να καταδικάζει τη στάση της. Την είδαν να συμμαχεί με την πιο εθνικιστική δεξιά ενάντια στον Μακάριο για να συμμαχίσει με τον Μακάριο αμέσως μετά τις εκλογές του 59. Την είδαν ακόμα να μισοσυμβιβάζεται με την Ελληνική Χούντα και να αποτυγχάνει να πάρει ανεξάρτητη δράση ενάντια στο πραξικόπημα του 74. Να δέχεται και να επαινεί τον Κληρίδη, κι αμέσως μετά να τον καταδικάζει με τον πιο βίαιο τρόπο. Μετα το θάνατο του Μακαρίου να ψηφίζει τον Χρυσόστομο για Αρχιεπίσκοπο και τον Κυπριανού για πρόεδρο. Να τον καταδικάζει σαν ανίκανο και

λίγους μήνες μετά να κάμνει μαζί του το μίνιμουμ πρόγραμμα και να τον ανεβάσει και πάλι στην προεδρία.

Όλα αυτά οι μάζες του ΑΚΕΛ τα ανέχτηκαν όχι γιατί δεν έχουν κρίση: είναι η πειθαρχία στο κόμμα τους που μπόρεσε να τις κρατήσει. Όμως σήμερα οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Η Κυπριακή κοινωνία βρίσκεται μπροστά σε αδιέξοδα που απαιτούν λύσεις. Το εθνικό θέμα έπαψε πια να επισκιάζει τα πάντα στη ζωή της Κύπρου. Έτσι, όταν οι μάζες του ΑΚΕΛ είδαν την ηγεσία τους έτοιμη να διακινδυνεύει ακόμα και άνοδο του Κληρίδη στην εξουσία (για χάρη του εθνικού θέματος), για πρώτη φορά αισθάνθηκαν πως αυτό που τους ζητούσαν

ήταν παραπάνω απ' ότι μπορούσαν να προσφέρουν.

Η αντίδραση των ψηφοφόρων του ΑΚΕΛ άρχισε να φαίνεται μέσα στην προεκλογική εκστρατεία. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ κατάλαβε τον κίνδυνο και την τελευταία στιγμή προσπάθησε να σώσει την κατάσταση με ταξικά και αντισυναγερμικά συνθήματα. Ήταν όμως αργά! Η πολιτική ενός χρόνου δεν ανατρέπεται με τη στρόφι μιας βδομάδας.

Είναι φανερό πως το μεγαλύτερο μέρος των ψηφοφόρων του ΑΚΕΛ που μετακινήθηκαν ψήφισαν ΔΗΚΟ. Αυτό το γεγονός από μόνο του είναι αρκετό για να δείξει πως η μετακίνηση δεν βασίστηκε στη «διαφω-

νία» στο εθνικό θέμα μα στην προσπάθεια να ανακοπεί η άνοδος του Κληρίδη στην εξουσία. Φυσικά η ψήφιση του ΔΗΚΟ δεν είναι ο καλύτερος τρόπος για αυτό: είναι όμως ο τρόπος που για δεκαετίες το ΑΚΕΛ εκπαίδευε τους οπαδούς του. Με αυτή την έννοια η μετακίνηση των ψηφοφόρων του ΑΚΕΛ έγινε πάνω σε ταξική βάση, ήταν μια αντίδραση σε μια δεξιά στρόφι της ΑΚΕΛικής ηγεσίας. Η αποτυχία της ΕΔΕΚ να κερδίσει αυτούς τους ανθρώπους οφείλεται αποκλειστικά στην ανόητα εθνικιστική, δεξιά πολιτική της σημερινής ηγεσίας της.

Το βασικό συμπέρασμα από τα αποτελέσματα των εκλογών είναι ότι η περίοδος της στα-

θερότητας στην πολιτική σκηνή της Κύπρου έχει τελειώσει. Η πολιτική του συμβιβασμού με τη δεξιά που ακολουθούσε η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν μπορεί πια να επιβληθεί. Η ΕΔΕΚ θ' αναγκαστεί να στραφεί αριστερα γιατί αν δεν το κάνει θα βάλει τις βάσεις για παρόμοια τύχη με το ΑΚΕΛ σε λίγα χρόνια. Η δεξιά που δεν θάχει πια την υποταγή του ΑΚΕΛ δεδομένη θα είναι ακόμα πιο σκληρή. Ανοίγει πια μπροστά μας μια περίοδος ταξικής πόλωσης που μόνο μέσα από την ενότητα της αριστερας μπορεί η εργατική τάξη της Κύπρου να ελπίζει σε νικηφόρα αντιμετώπιση των αστών.

ΘΕΜΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

«Αιμίλιου Ηλιάδη» ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΝΙΚΗΣΑΝ!

Στις 2 του Δεκέμβρη η απεργία που ξέσπασε στο εργοστάσιο του Αιμίλιου Ηλιάδη θα πρέπει να αποτελέσει από την μια σοκ για τον ιδιοκτήτη και από την άλλη

Η απεργία είχε σαν ριζα της δυο προσλήψεις που έκανε ο Ηλιάδης χωρίς να δώσει το καθιερωμένο μίνιμουμ που προνοούν οι συμβάσεις που υπογράφτηκαν από εργάτες και εργοδότες.

Για βδομάδες οι εργάτες - μέλοι των επιτροπών των συντεχνιών ΣΕΚ - ΠΕΟ υπενθύμιζαν στους υπεύ-

θυνους ότι είχαν χρέος να τηρήσουν τις συμφωνίες και να δώσουν στους δυο εργάτες τον καθωρισμένο μισθο. Στην συνεχιζόμενη και αυξανόμενη πίεση τους ο εργοδότης απάντησε με απόλυση των δυο εργατών.

Η αντίδραση ήταν αυτόματη. Την Δευτέρα, δυο Δεκεμβρίου αφού οι ερ-

προειδοποίηση για τους Κύπριους αστους στο τί θα συναντήσουν στις αναμενόμενες προσπάθειες τους για κτύπημα κερτημένων της εργατικής τάξης και απολύσεις.

γοστασιακές επιτροπές βεβαιώθηκαν για την τελική απόφαση της διεύθυνσης κάλεσαν τους εργάτες σε απεργία διαρκείας. Η ανταπόκριση ήταν άμεση και καθολική με ελάχιστες εξαιρέσεις για τις οποίες θα μιλήσουμε πιο κάτω. Σε διάστημα λίγου χρόνου οι εργάτες βρέθηκαν έξω από το εργοστάσιο με πικέτα στα χέρια. Η απεργία διαρκείας είχε ξεκινήσει.

μπορεί να θεωρηθεί παρασαν πλήρης νίκη των εργατών.

Προειδοποίηση για τους αστους

Το Κ.Ε.Β.Ε (Κυπριακό Εμποροβιομηχανικό Επιμελητήριο) εδώ και περίπου έξι μήνες προειδοποιεί, με την φωνή του Αβρααμίδη, ότι το οικονομικό έτος 86 θα είναι άσκημο και θα χρειαστεί να παρθούν μέτρα για «εξυγίανση» της οικονομίας. Τέτοια μέτρα θα είναι η ολοκληρωτική ή μερική περικοπή του τιμάρθιμου, παραγωγή των μισθών και αύξηση της ανεργίας. Αυτά τα μέτρα λένε, θα πρέπει να τα δεχτεί η εργατική τάξη διότι πρωταρχικό λόγο στην λύση του εθνικού προβλήματος θα παίξει μια δυνατή «εθνική» οικογένεια.

Η απεργία του Αιμίλιου Ηλιάδη θα πρέπει να ειπωθεί σαν παράδειγμα της απάντησης που θα δώσει η εργατική τάξη σε κάθε προσπάθεια των αστών να εφάρμοστο το πιο πάνω. Η εργατική τάξη δεν έχει τίποτα να δώσει. Αυτά που βγάζει της αρκούν μόνο για να ζει. Αν αυτοί που βγάζουν αμύθητα ποσα από την εκμετάλλευση της θέλουν κι άλλα, ας βρουν από αλλού. Αν δεν μπορούν, και επιμύθου να τα πάρουν από τους εργάτες τότε η απάντηση είναι μια «φύγετε και θα δουλέψουμε εμείς το εργοστάσιο. Δεν δεχόμαστε ούτε μια απόλυση».

Αυτά θα πρέπει να ει-

Ενότητα Τώρα!

συνέχεια από την σελ. 1

Οι ηγέτες του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ μας έχουν ήδη δείξει μέσα από τις πρώτες δηλώσεις τους μετά τις εκλογές πως θα συνεχίσουν την ίδια λανθασμένη πολιτική. Θα συνεχίσουν τις ατέρμονες διαμάχες πάνω στο εθνικό θέμα. Θα συνεχίσουν να αρνούνται τη μεταξύ τους συνεργασία με στόχο την κατάληψη της εξουσίας από την αριστερά.

Σήμερα είναι η ώρα της βάσης των αριστερων κομμάτων. Η βάση του ΑΚΕΛ βρίσκεται σε πραγματική εξέγερση. Η βάση της ΕΔΕΚ προβληματίζεται βαθιά - η πάλι ενάντια στη γραφειοκρατία έχει ξεκινήσει από καιρο. Σταδιακά δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για ενότητα στη δράση ΕΔΕΚιτών-ΑΚΕΛικών. Οι βάσεις των δυο κομμάτων μπορούν να επιβάλουν αλλαγή πορείας στους αριστερους ηγέτες:

- Μακριά από τις συνεργασίες με οποιουσδήποτε δεξιούς.
- Για την ενότητα των αριστερων κομμάτων με στόχο τη διεκδίκηση της εξουσίας.
- Για ένα εργατικο-σοσιαλιστικό πρόγραμμα από την ενωμένη αριστερά.
- Για προστασία των κατακτήσεων της εργατικής τάξης από την επίθεση της δεξιάς, για λιγότερες ώρες δουλειάς, καλύτερα μεροκάματα και καλύτερες συνθήκες δουλειάς.
- Για εγκατάλειψη των χρεωκοπημένων διαδικασιών στο εθνικό θέμα και για συνομιλίες για λύση ανάμεσα στα εργατικά κόμματα στο Βορρά και το Νότο.

Η ήττα της αριστερας στις εκλογές δημιουργεί σήμερα μια νέα συνείδηση μέσα στις αριστερες μάζες των δυο εργατικών κομμάτων. Ο αγώνας για να πάρει η εργατική τάξη τις οργανώσεις της στα χέρια της, ο αγώνας για να μετατρέψει τις οργανώσεις της σε όπλα ενάντια στη δεξιά και το κεφάλαιο, έχει ξεκινήσει.

ΑΝΤΡΟΣ ΠΑΠΑΤΣΟΣ

Ελάχιστη αποχή

Από τους περίπου 60 εργάτες μόνο 4 ή 5 δεν έλαβαν μέρος στην απεργία. Με συζητήσεις που είχαμε με εργάτες φαίνεται ότι η αποχή των πιο πάνω από την απεργία - με εξαίρεση ένα που είναι συγγενής του εργοδότη - αποδίδεται περισσότερο στις κάποιες ελλείψεις που παρουσίασε ο συντονισμός την τελευταία στιγμή, και στο ότι δεν υπήρχε ικανοποιητικός χρόνος για να πεισθεί και ο τελευταίος εργάτης ότι το μετρο της απεργίας ήταν, και απόλυτα δικαιολογημένο και αναγκαίο.

Γρήγορη νίκη

Τα αποτελέσματα της απεργίας φάνηκαν πολύ γρήγορα. Αντικρύζοντας την αποφασιστικότητα και δύναμη της απεργίας, η εργοδοσία δεν στάθηκε στην αρχική της απόφαση για περισσότερο από δυο μέρες. Αναγκάστηκε να επαναπροσλάβει τους δυο απολυμένους με τον μισθο που προνοούν οι συμβάσεις. Η απεργία έληξε και η έκβαση της δεν

Η εκλογική νίκη της ΕΔΕΚ και η αποτυχία της ηγεσίας

Τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών αποτελούν την πιο σκληρή καταδίκη της πολιτικής της ηγεσίας του ΑΚΕΛ από τη βάση του κόμματος. Όμως ταυτόχρονα αποδεικνύουν τη λανθασμένη πολιτική της ηγεσίας της ΕΔΕΚ - πράγμα που δεν είναι εύκολο να φανεί γιατί η ΕΔΕΚ είχε την πιο μεγάλη ανάπτυξη απ' οποιοδήποτε άλλο κόμμα.

Η εκλογική επιτυχία της ΕΔΕΚ αποτελεί μια εξέλιξη, μεγάλης σημασίας για το εργατικό κίνημα. Μεγαλώνοντας η ΕΔΕΚ θα μπορεί όλο και περισσότερο να αποτελεί τον πόλο έλξης για τις προβληματισμένες μάζες που αναζητούν λύσεις έξω από τον καπιταλισμό. Ταυτόχρονα, η μετακίνηση προβληματισμένων μαζών προς την ΕΔΕΚ, θα μπορεί να παίξει, και ιστορικά έχει να παίξει, ένα ρόλο στήριξης

Η βάση του κόμματος πρέπει να βάλει μπροστά στην ηγεσία ένα αμείλικτο ερώτημα: Γιατί οι 20.000 Ακελικών ψηφοφόρων που μετακινήθηκαν, στην τεράστια πλειοψηφία τους αγνόησαν την ΕΔΕΚ και πήγαν στο ΔΗΚΟ, ενώ η ΕΔΕΚ θα έπρεπε να ήταν ο φυσιολογικός τους χώρος;

Για χρόνια τώρα ένα από τα σημεία σύγκρουσης ανάμεσα στην ηγεσία του κόμματος και την Αριστερή Γ' τέρυγα είναι η προσπάθεια της ηγεσίας του κόμματος να κερδίσει ψήφους από τα δεξιά, υιοθετώντας όλο και πιο δεξιά πολιτική.

Οι αριστεροί μέσα στο κόμμα πολύ πριν τις αποβολές τους υποστήριξαν ότι ο μόνος τρόπος να σπάσει η κυριαρχία της Ακελικής γραφειοκρατίας πάνω στις αριστερές μάζες, ήταν να απευθυνθεί η ΕΔΕΚ στις μάζες του ΑΚΕΛ, προτείνοντας συνεργασία ανάμεσα στα δύο κόμματα, στη βάση ενός εργατικού - σοσιαλιστικού προγράμματος.

Για χρόνια η ηγεσία της ΕΔΕΚ κοροϊδευε αυτή την πολιτική. Θεωρούσε τις Ακελικές μάζες αμετακίνητες, ανίκανες να προβληματιστούν. Στοχεύοντας στους δεξιούς ψηφοφόρους, προσάρμοζε το πρόγραμμα της όλο και περισσότερο στα δεξιά καλούπια. Στις πρόσφατες εκλογές κατέβηκε με το πιο δεξιο πρόγραμμα που είχε ποτέ: «εθνική σωτηρία», ενότιση όλων των πολιτικών δυνάμεων, στήριξη στο έθνος, ελληνική μεραρχία.

Στην πρόσφατη προεκλογική εκστρατεία η ηγεσία της ΕΔΕΚ κίνησε γη και ουρανό ενάντια στην Αριστερή Πτέρυγα, έστειλε αστυνομία η οποία πρόσφατα κατηγορίες ενάντια σε συντρόφους, επειδή όπως έλεγε διώχναμε τους δεξιούς ψηφοφόρους που κινούνταν προς την ΕΔΕΚ!

Ούτε λόγος για αριστερούς ψηφοφόρους, πλήρης εγκατάλειψη των Ακελικών μαζών μέσα στις οποίες εδώ και χρόνια, και ιδιαίτερα από τις προεδρικές του '83, υπάρχει προβληματισμός και αναβρασμός όπως η εφημερίδα μας από την αρχή διαπίστωνε.

Ε λοιπόν, οι μάζες του ΑΚΕΛ μετακινήθηκαν! Και η κίνηση τους αναστάτωσε ολόκληρη την Κυπριακή κοινωνία. Όμως δεν πήγαν στην ΕΔΕΚ, γιατί η ηγεσία του κόμματος ποτέ δεν στράφηκε σ' αυτές. Η έλλειψη σωστού προγράμματος από την ΕΔΕΚ - το λέμε αυτό για χρόνια - ήταν ο κύριος παράγοντας που επέτρεπε στην Ακελική γραφειοκρατία να επιβάλλεται στις μάζες. Όμως η κίνηση ήταν σε κάποιο στάδιο αναπόφευκτη. Κι όσο πιο πολύ καθυστέρουσε, τόσο πιο εκρηκτικές διαστάσεις θα έπαιρνε. Κι όσο δεν υπήρχε ένα σωστό πρόγραμμα για να τις προσελκύσει τόσο η κίνηση τους θα είχε ένα αρνητικό παραθετικό χαρακτήρα. Το αποτέλεσμα είναι η θριαμβευτική νίκη του ΔΗΚΟ!

Που είναι οι δεξιοί ψηφοφόροι που θα

κέρδιζε η ΕΔΕΚ; Στα κόμματα τους! Και που πήγε το 7.5% που είχαν πιάσει τα μικρά κόμματα του κέντρου το 81; Στη μεγάλη τους πλειοψηφία πήγαν στα δεξιά κόμματα. Το ίδιο και οι μάζες του ΑΚΕΛ.

Εδώ βρίσκεται η αποτυχία της ηγεσίας του κόμματος. Ακόμα κι αν αφήσουμε κατά μέρος τους δεξιούς ψηφοφόρους (από τους οποίους ασφαλώς μπορούν να υπάρξουν κέρδη για την ΕΔΕΚ, όμως μόνο στη βάση ενός εργατικού προγράμματος και μιας ταξικής αντιμετώπισης του κυπριακού) από το 81 ως το 85, είχαμε τη μετακίνηση του 13% του εκλογικού σώματος (7.5% από το παλιό κέντρο και 5.5% από το ΑΚΕΛ) απ' αυτό το 13% η ΕΔΕΚ μπόρεσε να συγκρατήσει μόνο το 2.9%! Κι αυτό σε συνθήκες γενικών αδιεξόδων, στο εθνικό και την οικονομία, πολιτικής και συνταγματικής κρίσης, και χρεωκοπίας του συνόλου της πολιτικής ηγεσίας του τόπου.

Ακριβώς αυτά τα μεγάλα αδιέξοδα είναι που έσπρωξαν μάζες προς την ΕΔΕΚ, και δεν είναι η «σωστή» πολιτική που τις προσέλκυσε. Όμως μια λανθασμένη πολιτική, σε συνθήκες όπου μετακινούνται μαζικά στρώματα της αριστεράς και που όμως έχουμε ανάπτυξη της δεξιάς κατά 10%, αποχτά τις διαστάσεις του εγκλήματος ενάντια στην εργατική τάξη.

Υπάρχουν και μερικά άλλα ερωτηματικά που η βάση του κόμματος πρέπει να δει, σε σχέση με την ορθότητα της πολιτικής της ηγεσίας του κόμματος. Γιατί οι Κερυνιώτες δεν ψήφισαν ΕΔΕΚ παρα έδωσαν 60% στη δεξιά; Η ΕΔΕΚ είχε κάνει την Κερύνεια, παντίερα στην προεκλογική περίοδο. «Τα σύνορα μας είναι η Κερύνεια και «Κερύνεια» για τώρα Κερύνεια για πάντα» ήταν από τα συνθήματα που κυριαρχούσαν. Οι Κερυνιώτες δεν πείστηκαν, και έδωσαν στο ΔΗΣΥ μια ανάπτυξη γύρω στο 12% σε σχέση με τα ποσοστά του ΔΗΣΥ το 81, τη στιγμή που η ανάπτυξη του ΔΗΣΥ παγκύπρια ήταν μόνο 5.3% πάνω στα ποσοστά του 81. Από την άλλη, στην Πάφο η ΕΔΕΚ είχε μια τρομαχτική ανάπτυξη του ύψους του 61% περίπου. Όμως οι Παφίτες δεν καίγονται ιδιαίτερα από τον πόθο της επιστροφής που και οι πολλούς πρόσφυγες, πάνω στον οποίο έριξε βάρος η πολιτική της ΕΔΕΚ! Ακόμα κάτι «παράξενο»: Πως εξηγείται, με βάση τη λογική της ορθότητας της πολιτικής της ηγεσίας του κόμματος το ότι στην επαρχία όπου η ΕΔΕΚ είχε την πιο σημαντική της ανάπτυξη, ο ΔΗΣΥ είχε την πιο μεγάλη αύξηση, του ύψους του 14.7% περίπου; Αυτή η επαρχία είναι η Πάφος.

Η ηγεσία του κόμματος χτίζει πάνω σε λανθασμένες βάσεις. Η μάλλον αντι να χτίζει χαλα. Η θέση υπερ της καθόδου Ελληνικής Μεραρχίας πάνω στην οποία στήριξε σε μεγάλο βαθμό την καμπάνια της ηγεσίας της ΕΔΕΚ, είναι αστείο να πιστεύει κανείς πως ήταν ο λόγος που μάζες πείστηκαν για να ψηφίσουν ΕΔΕΚ. Η θέση είναι κατ' αρχήν λανθασμένη. Μια ελληνική μεραρχία δεν θα λύσει το εθνικό πρόβλημα και μόνο στη διπλή ένωση, μπορεί να οδη-

γήσει. Δεύτερο η θέση ότι μόλις έρθει η ελληνική μεραρχία θα φύγουν τα Τουρκικά στρατεύματα, είναι παιδιάστικα αφελής. Σε μια τέτοια περίπτωση η Τουρκία θα ενισχύσει τις δυνάμεις της στην Κύπρο και θα έχει μια χρυσή ευκαιρία να συσπειρώσει εθνικιστικά τις μάζες στην Τουρκία και το Βορρά.

Η ανάπτυξη της ΕΔΕΚ είναι αποτέλεσμα τάσεων που δημιουργούν οι αντικειμενικές συνθήκες, οι οποίες είναι αρκετά δυνατές για να αντισταθμίσουν την λανθασμένη πολιτική της ηγεσίας. Γι' αυτό το λόγο η ανάπτυξη του κόμματος θα συνεχιστεί. Υπάρχουν οι δυνατότητες για πολύ γρήγορους ρυθμούς ανάπτυξης όσο βαθαίνουν τα αδιέξοδα στην Κυπριακή κοινωνία.

Για να αξιοποιηθούν πραγματικά αυτές οι δυνατότητες, και για να έχει αυτή η ανάπτυξη υγιείς βάσεις, χρειάζεται αλλαγή πολιτικής. Μακριά από τον εθνικισμό, και την εθνική ενότητα (δηλαδή την εγκατάλειψη της ταξικής ανάλυσης της κοινωνίας). Προσέγγιση του εθνικού θέματος και των οικονομικών αδιεξόδων από τη σκοπιά της εργατικής τάξης είναι η μόνη εναλλακτική πορεία. Είναι δυνατο, η ΕΔΕΚ να αναπτύχθει ακόμα κι αν παραμείνει εθνικιστική στην πολιτική της. Όμως μια τέτοια ανάπτυξη θα είναι αρρωστημένη και αργά ή γρήγορα θα οδηγήσει το εργατικό κίνημα σε περιπέτειες και το κόμμα στην κατάρρευση.

Αυτά είναι μερικά από τα κυριότερα μηνύματα που στέλνουν τα αποτελέσματα των εκλογών. Η βάση του κόμματος πρέπει να τα μελετήσει με κάθε σοβαρότητα. Είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να επιφέρει μια αλλαγή πολιτικής.

ΑΝΤΡΟΣ ΠΑΓΙΑΤΣΟΣ

«ARITACO»

οι πολιτικές συζητήσεις ΔΕΝ θα απαγορευτούν!

Η αντιδραστικότητα της δεξιάς και του κεφαλαίου, με όποια συγκαλυμμένη μορφή παρουσιάζεται έχει πάντα ένα και μοναδικό στόχο: Το φέμωμα του εργατικού κινήματος, τον αποπροσανατολισμό από κάθε προοδευτικό πρόβλημα, το κτύπημα της εργατιάς και την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της αστικής τάξης.

Πρόσφατα, λίγες μέρες πριν τις εκλογές συνέβη το εξής περιστατικό. Στο εργοστάσιο της «ARITACO» στη βιομηχανική περιοχή Αγίου Αθανασίου στη Λεμεσό, μέσα στο χώρο της καντίνας, οι εργάτες του εργοστασίου συζητούσαν πολιτικά. Ξαφνικά μέλος της διεύθυνσης του εργοστασίου εμφανίζεται και αναφερόμενος σε εργάτη λέει: «απαγορεύονται οι πολιτικές συζητήσεις στο χώρο του εργοστασίου!! Η αντίδραση του εργάτη ήταν άμεση. «Γιατί έχουμε τίποτε δικτατορία; Εγώ είμαι εργάτης και τα πολιτικά με ενδιαφέρουν. Δεν μπορείς να μας απαγορεύσεις να συζητούμε». Ακολούθησε συζήτηση με τη δυναμική και θαραλλέα αντιπαράθεση του εργάτη με τη διεύθυνση.

Αμέσως όμως μετά το διάλειμμα ειδοποιήθηκε ο εργάτης να φύγει από τη δουλειά και να πάει να φέρει τις συντεχνίες. Έτσι κι έγινε. Το πιο σημαντικό όμως ήταν ότι με τον ερχομό του συντεχνιακού αντιπροσώπου της ΠΕΟ, η συντριπτική πλειοψηφία των εργατών μετά από μια αστεία συζήτηση είχε ξεκαθαρισμένη θέση. Διάθεση για δυναμική συμπάρασταση στο συνάδελφο, στάση εργασίας ή ακόμα κι απεργία.

Μετά από συζήτηση και σωστή στάση της συντεχνίας απέ-

ναντι στη διεύθυνση και την υποχώρηση της δεύτερης το πρόβλημα λύθηκε. Ο συνάδελφος επέστρεψε στο πόστο του χωρίς καμμία ενόχληση.

Το περιστατικό δεν είναι ασήμαντο. Αντίθετα δείχνει ανάγλυφα τόσο τον αντιδραστικό χαρακτήρα του κεφαλαίου της αστικής τάξης και της δεξιάς όσο και την παντοδυναμία του εργατικού κινήματος στη βάση της οργάνωσης του σφικτοδεσμίματος και της ταξικής συνειδητοποίησης. Μα και ακόμα τες διαθέσεις της εργοδοσίας, γιατί αν σήμερα «απαγορεύονται οι πολιτικές συζητήσεις» αύριο θα απαγορεύονται οι εργατικές κινητοποιήσεις, η οργάνωση κι ο συνδικαλισμός, για να είναι ελεύθερος ο δρόμος σε κάθε λογής αντιεργατικά μέτρα, όπως η παγοποίηση των μεροκαμάτων, αποκοπή της Α.Τ.Α., απεργία κ.λ.π.

Χωρίς της δυναμική συμπάρασταση των συναδέλφων του ο εργάτης στο ARITACO, σήμερα πιθανόν ναταν χωρίς δουλειά. Παράδειγμα λοιπόν για όλους μας γιατί στις μέρες μας, μέρες παγκόσμιας κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος, η αστική τάξη είναι διαθετική να χρησιμοποιήσει, κάθε μέσο, για να κτυπήσει το κίνημα και να το αποδυναμώσει. Εμείς οι εργάτες όμως αντιπαράθετοντας την οργάνωση μας, τη συσπείρωση και το κοινό μέτωπο ενάντια στην αντίδραση στη βάση ενός κοινού, ταξικού προγράμματος πάλης θα πούμε όχι.

Και δε σταματούμε εδώ, γιατί ο αγώνας φτάνει μέχρι το σοσιαλισμό.

Εργάτης Βιομηχ. Περιοχή Αγίου Αθανασίου, Λεμεσός.

«ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΗΛΙΑΔΗ»:

Οι απεργιοί νίκησαν

να οι στόχοι και ιδέες στις οποίες θα πρέπει να εκπέδευε κάθε εργάτης τον επόμενο καιρο.

και μόνο η προϋπόθεση κάνει την μάχη της εργατικής τάξης σκληρή και απόλυτα ικανή για μεγάλες νίκες.

Μπαίνει άμεση αναγκαιότητα για καθημερινή ζύμωση εργοστασιακών επιτροπών και εργατών πάνω σε όλα τα φλέγοντα ζητήματα του εργοστασίου και του κινήματος. Όσο πιο ξεκαθαρισμένοι, όσο πιο σίγουροι είναι οι εργάτες για το κάθε τους βήμα, τόσο πιο δύσκολο είναι να σταθεί οποιοσδήποτε εμπόδιο στον δρόμο τους.

Ταυτόχρονα, την εποχή που οι καπιταλιστές προειδοποιούν για τη συντονισμένη επίθεση τους, οι ίδιοι μας δείχνουν τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε. Συντονισμένη επίθεση από μέρους τους μπορεί να αποक्रουστεί μόνο από συντονισμένη άμυνα και απεπιθεση από μέρους της εργατικής τάξης. Γι' αυτό σταδιακή επαφή με εργοστασιακές επιτροπές άλλων εργοστασίων με στόχο μελλοντική αλληλεγγύη και συντονισμό του αγώνα των εργατών σε κάθε χώρο είναι περισσότερο από απαραίτητα.

Μαθήματα για τους εργάτες

Το πιο δυνατό μάθημα της απεργίας για όλους είναι η γρηγοράδα και αποφασιστικότητα με την οποία η εργατική τάξη κινείται όταν οι εκπρόσωποι και ηγέτες της δεστέκονται εμπόδιο. Στου Αιμιλίου Ηλιάδη οι εργοστασιακές επιτροπές και της ΠΕΟ και της ΣΕΚ φαίνεται να αποτελούνται στην πλειοψηφία τους από εργάτες δυνατούς και αποφασισμένους. Αυτή

Ο βασικός στόχος θα πρέπει πάντα να είναι κοινές ενέργειες συντεχνιών, εργοστασιακών επιτροπών και εργατών. Αλλά ακόμα και σε περιπτώσεις όπου οι ηγεσίες και έμμισθοι των συντεχνιών δεν στέκονται επάξια ή δείχνουν αδυναμία να προωθήσουν τα εργατικά συμφέροντα, τότε ο ρόλος των πιο προχωρημένων και αποφασιστικών εργατών είναι καθοριστικός. Ξεκαθαρισμένες και σίγουρες, ταξικά, εργοστασιακές επιτροπές και εργάτες μπορούν να παρασύρουν μαζί τους και τους έμμισθους των συντεχνιών. Γι' αυτό

Βασικό Καθήκον για το άμεσο μέλλον

Αναμφισβήτητα τα πιο πάνω αποτελούν μέρους των πιο ουσιαστικών μεθόδων που πρέπει να υιοθετηθούν.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΒΛΑΧΟΣ

Εκλογές: ανάλυση αποτελεσμάτων

Τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών στις 8 Δεκέμβρη αποτελούν μια ιστορική καμπή στη πολιτική ζωή του τόπου.

Η πτώση των ποσοστών του ΑΚΕΛ, από 32,76% στις εκλογές του '81 στο 27,42% στις εκλογές του '85, η τρομερή αύξηση του ΔΗΚΟ από 19,5% το '81, στο 27,64% καθώς και άφηση της ΕΔΕΚ στο 11,07%, είναι τα κύρια χαρακτηριστικά των αποτελεσμάτων του Δεκέμβρη.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση είναι η πρώτη εφημερίδα που αναλαμβάνει να κάνει αυτή την μελέτη που παρουσιάζει τεράστιο ενδιαφέρον για όλα τα κόμματα και τους πολίτες. Στη προσπάθειά μας αυτή δυσκολευτήκαμε από την μη επίσημη ακόμα δημοσίευση όλων των αποτελεσμάτων κατα εκλογικό κέντρο. Έτσι αυτή η μελέτη έχει σαν βάση τα αποτελέσματα που δημοσιεύτηκαν στον ημερήσιο τύπο που καλύπτουν πάνω από 90% των ψήφων. Το ποσοστό αυτό είναι αρκετά ψηλό για να εγγυηθεί μια μεγάλη ακρίβεια έτσι που να μην επηρεάζονται τα συμπεράσματα από τους υπολογισμένους ψήφους.

Ακόμα πιστεύουμε ότι η ανάλυση μας θα μπορούσε να περισταφεί και σε άλλους τομείς έρευνας, όπως π.χ. σε ποια μεγάλα εκλογικά κέντρα της πόλης ή του χωριού έχασαν η άφηση την δύναμη τους τα κόμματα. Αφτο όμως προϋποθέτει τεράστιο χρόνο που η αναγκαιότητα της κυκλοφορίας της Σοσιαλιστικής Έκφρασης μας αναγκάζει να περιοριστούμε σε γενικές παρατηρήσεις για τα αποτελέσματα των εκλογών στις πόλεις - ύπαιθρο - πρόσφυγες.

Ίσως, εαν αφορούσε ενδιαφέρον να επιχειρήσουμε και αυτή την λεπτομερειακή ανάλυση σε επόμενη έκδοσή μας.

ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ ΤΟ ΑΚΕΛ μας παρουσιάζει ακόμα μια μεγάλη πτώση μέσα στην πόλη σε αντίθεση με το ΔΗΚΟ που παρουσιάζεται αρκετά αυξημένο. Αυτό συμβαίνει ακόμα και στην ύπαιθρο της Λ/σίας να προηγείται το ΔΗΚΟ σε βάρος

Ακόμα πιστεύουμε ότι η ανάλυση μας θα μπορούσε να περισταφεί και σε άλλους τομείς έρευνας, όπως π.χ. σε ποια μεγάλα εκλογικά κέντρα της πόλης ή του χωριού έχασαν η άφηση την δύναμη τους τα κόμματα.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ Κατανομή ψήφων ανάμεσα στην πόλη την ύπαιθρο και τους πρόσφυγες της Λ/σίας, σε σύγκριση με το '81 (%)

Κόμμα	81	85	Υπαιθρος	81	85	Πρόσφυγες	81	85
ΑΚΕΛ	25,6	21,59	31,61	24,88	36,7	25,92	21,7	29,51
ΔΗΚΟ	18,6	28,91	19,9	28,17	21,7	29,51	23,4	22,56
ΔΗΣΥ	34,6	36,29	32,6	34,7	23,4	22,56	11,6	12,75
ΕΔΕΚ	13,21	11,3	9,7	12,14	11,6	12,75		

Από τους πίνακες παρατηρούμε πως η εκλογική δύναμη του ΑΚΕΛ έχει πέσει σχεδόν σε όλες τις επαρχίες σε μεγάλα ποσοστά, τόσο στη πόλη όσο και στη ύπαιθρο. Αντίθετα το ΔΗΚΟ παρουσιάζει αρκετά μεγάλη άφηση σε όλες τις επαρχίες.

Ο ΔΗΣΥ παρουσιάζεται πρώτο κόμμα στις πόλεις Λ/σίας, Λάρνακα και στην ύπαιθρο διατηρήσε τα ποσοστά του στα ίδια επίπεδα.

Η ΕΔΕΚ άφησησε τα ποσοστά της τόσο στην πόλη όσο και στην ύπαιθρο και ειδικά στη Πάφο.

ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΤΟ ΑΚΕΛ παρουσιάζει μια μικρή σχετικά πτώση, (κάτω από 5%) το ΔΗΚΟ πήρε μια τρομερή ά-

σεις, με μεγαλύτερα ποσοστά ανάπτυξης όμως του ΔΗΚΟ. Όμως είναι σημαντικό ότι η ΕΔΕΚ για πρώτη φορά παρουσιάζει άφηση την δύναμη στην Αμ/στο που της έδωσε και ένα βουλευτή.

Τρομακτική άνοδος του ΔΗΚΟ τόσο στη πόλη όσο και στην ύπαιθρο. Η υποψηφιότητα Τεμπιώτη δεν επηρέασε την δύναμη του και μακριακές μάζες έδωσαν την ψήφο τους στο ΔΗΚΟ τοποθετώντας το

ΠΩΣ ΨΗΦΙΣΑΝ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Απο τους πίνακες καταλαβαίνουμε ότι:

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΚΕΡΥΝΕΙΑ

Κατανομή ψήφων ανάμεσα στην πόλη την ύπαιθρο και συνοικισμούς σε σύγκριση με το '81 (%)

Κόμμα	81	85	Υπαιθρος	81	85	Πρόσφυγες	81	85
ΑΚΕΛ	26,4	20,79	37,0	30,27	43,6	40,32	24,6	27,73
ΔΗΚΟ	27,5	34,99	24,6	31,85	24,6	27,73	16,8	20,12
ΔΗΣΥ	29,3	30,18	25,3	26,20	10,8	11,84		
ΕΔΕΚ	10,8	14,05	8,4	11,67				

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Κατανομή των προσφύγων Αμμοχώστου όπως σε πόλεις, ύπαιθρο και συνοικισμούς, και των μη προσφύγων Αμμοχυστιανών σε σύγκριση με τα αποτελέσματα του '81 (%)

Κόμμα	ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ				ΜΗ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ (ελεύθ. περ.)			
	81	85	81	85	81	85	81	85
ΑΚΕΛ	33,9	34,16	40,9	35,89	46,0	45,48	36,8	28,55
ΔΗΚΟ	16,7	21,13	14,7	21,97	13,3	18,96	13,8	19,19
ΔΗΣΥ	39,1	37,91	37,7	36,17	34,1	29,78	42,9	46,73
ΕΔΕΚ	4,8	6,8	3,3	5,99	2,8	5,78	2,8	5,54

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Κατανομή ψήφων ανάμεσα στην πόλη την ύπαιθρο και τους πρόσφυγες της Λ/σίας, σε σύγκριση με το '81 (%)

Κόμμα	81	85	Υπαιθρος	81	85	Πρόσφυγες	81	85
ΑΚΕΛ	25,6	21,59	31,61	24,88	36,7	25,92	21,7	29,51
ΔΗΚΟ	18,6	28,91	19,9	28,17	21,7	29,51	23,4	22,56
ΔΗΣΥ	34,6	36,29	32,6	34,7	23,4	22,56	11,6	12,75
ΕΔΕΚ	13,21	11,3	9,7	12,14	11,6	12,75		

Από τους πίνακες παρατηρούμε πως η εκλογική δύναμη του ΑΚΕΛ έχει πέσει σχεδόν σε όλες τις επαρχίες σε μεγάλα ποσοστά, τόσο στη πόλη όσο και στη ύπαιθρο. Αντίθετα το ΔΗΚΟ παρουσιάζει αρκετά μεγάλη άφηση σε όλες τις επαρχίες.

Ο ΔΗΣΥ παρουσιάζεται πρώτο κόμμα στις πόλεις Λ/σίας, Λάρνακα και στην ύπαιθρο διατηρήσε τα ποσοστά του στα ίδια επίπεδα.

Η ΕΔΕΚ άφησησε τα ποσοστά της τόσο στην πόλη όσο και στην ύπαιθρο και ειδικά στη Πάφο.

ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΤΟ ΑΚΕΛ παρουσιάζει μια μικρή σχετικά πτώση, (κάτω από 5%) το ΔΗΚΟ πήρε μια τρομερή ά-

και φέτος το πρώτο κόμμα στη κούρα της Πάφου.

Από την Μακριακή παράδοση ένα μεγάλο ποσοστό πήγε και στην ΕΔΕΚ κάνοντας την δεύτερο κόμμα στη πόλη της Πάφου.

ΔΗΣΥ-ΑΚΕΛ διατήρησαν τις δυνάμεις τους. Το ΑΚΕΛ ισοζύγισε την δύναμή του. Αυτό που έχασε στην ύπαιθρο το κέρδισε μέσα στη πόλη.

ΣΤΗΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑ το ΔΗΚΟ πήρε την πρώτη θέση από τον ΔΗΣΥ, μέσα στους πρόσφυγες που ζουν στις πόλεις, όπως και στους πρόσφυγες που ζουν σε χωριά, ίσως γιατί οι κάτοικοι των πόλεων προέρχονται από τα πιο πλούσια στρώματα των Κερυνειωτών.

Το ΑΚΕΛ παρά την πτώση του είναι λίγο πιο πίσω στα χωριά ενώ στους συνοικισμούς προηγείται κατά πολύ των υπόλοιπων κομμάτων.

Η ΕΔΕΚ παρουσιάζει σταθερότητα της δύναμης της.

Η ΠΑΦΟΣ παρουσιάζει το προπρόβλεπτο δυναμικό και άφηση του ΔΗΚΟ και της ΕΔΕΚ σε δεύτερο πλάνο.

ΛΑΡΝΑΚΑ

Κατανομή ψήφων στην πόλη και ύπαιθρο της Λάρνακας σε σύγκριση με το '81 (%)

Κόμμα	81	85	Υπαιθρος	81	85
ΑΚΕΛ	33,4	28,34	38,7	35,5	32,5
ΔΗΚΟ	17,1	29,22	14,0	19,24	23,8
ΔΗΣΥ	31,8	32,98	34,4	36,53	36,84
ΕΔΕΚ	8,1	9,46	8,2	8,73	6,69

ΛΕΜΕΣΟΣ

Κατανομή ψήφων ανάμεσα στην πόλη και ύπαιθρο της Λεμεσού σε σύγκριση με το '81 (%)

Κόμμα	81	85	Υπαιθρος	81	85
ΑΚΕΛ	38,7	30,25	32,2	22,82	22,82
ΔΗΚΟ	20,0	30,44	23,8	33,64	33,64
ΔΗΣΥ	27,5	29,93	33,6	36,84	36,84
ΕΔΕΚ	7,3	11,10	5,2	6,69	6,69

ΠΑΦΟΣ

Κατανομή ψήφων στην πόλη και ύπαιθρο της Πάφου σε σύγκριση με το '81 (%)

Κόμμα	81	85	Υπαιθρος	81	85
ΑΚΕΛ	16,5	19,00	21,9	19,27	19,27
ΔΗΚΟ	22,00	33,05	28,7	40,86	40,86
ΔΗΣΥ	21,50	21,36	19,7	24,03	24,03
ΕΔΕΚ	16,50	26,59	10,0	15,84	15,84

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΔΕΚ

Η κομματική γραφειοκρατία υποστηρίζει ότι όπου εμφανιστεί η Αριστερή Πτέρυγα «διαλύει» τις εκλογικές δυνατότητες του Κόμματος. Γι' αυτό το λόγο στην προεκλογική εκστρατεία μας έστειλε την αστυνομία η οποία και πρόσφατα κατηγορίες εναντίον συντρόφων.

Θα αφήσουμε τους αριθμούς να μιλήσουν μόνοι τους. Διαλόγουμε ορισμένους χώρους της υπαίθρου (για τις πόλεις είναι αδύνατο να αναπτυχθεί επιχειρηματολογία) όπου η Αριστερή Πτέρυγα είτε έχει την υποστήριξη ολόκληρης της τοπικής οργάνωσης της ΕΔΕΚ, είτε η παρουσία της είναι τουλάχιστο τόσο δυνατή όσο του επίσημου κόμματος. Σ' αυτούς τους χώρους το κόμμα είναι φανερά και αδιαμφισβήτητα δυναμωμένο και το ξέρει κι ο τελευταίος κάτοικος, σ' όποιο κόμμα και αν ανήκει.

Η γραφειοκρατία μπορεί να τριξεί τα δόντια της: σ' αυτούς τους χώρους η ΕΔΕΚ δυνάμωσε!

Περιοχή	Ψήφοι	81	85	Ποσοστά	81	85
Παλαιχώρι	86	106	8%	9,5%		
Αθηναίον	194	266	9,8%	11,7%		
Αραδίππου	295	397	13,2%	14,7%		
Δάλια	158	235	8,24%	11,15%		

Λάγια:
Δεν μπορεί να γίνει σύγκριση με το '81. Όμως η ΕΔΕΚ πήρε το 33,03% των ψήφων.

στους πρόσφυγες που διαμένουν στη πόλη.

2. Το δεύτερο που παρατηρείται είναι ότι τα αποτελέσματα δεν μας δείχνουν την σύγκρουση «απορριπτικών» και «ενδοτικών» όπως θέλουν να μας παρουσιάσουν. Η άφηση των «απορριπτικών» στο εθνικό θέμα ΔΗΚΟ-ΕΔΕΚ δεν έγινε λόγω της πολιτικής τους στο εθνικό ζήτημα.

Την μεγαλύτερη άφηση η ΕΔΕΚ και το ΔΗΚΟ την είχαν στη Λ/σία - Πάφο Λ/σο και την μικρότερη στην περιφέρεια Κερυνείας - Αμμ/στου. (Οι λόγοι της άφησης εξηγούνται σε άλλες στήλες στην εφημερίδα μας).

ΚΥΡΙΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

ΠΑΣΟΚ: Η Αριστερή Πτέρυγα συσπειρώνει τη βάση

ΣΩΤΗΡΗΣ ΒΛΑΧΟΣ

Η εργατική τάξη της Ελλάδας έχει μια αποφασιστική κίνηση. Το πιο συγκλονιστικό όμως είναι η βαθιά ωριμότητα και ασάβληνη αποφασιστικότητα που χαρακτηρίζουν το κάθε βήμα της.

Τον Ιούνιο η εργατική τάξη της Ελλάδας μετά από συνεχείς αγώνες στους δρόμους ψήφισε το ΠΑΣΟΚ.

Το Νιόβρη κινήθηκε σε γενική απεργία στην οποία συμμετείχε ποσοστό μεγαλύτερο από το 60% των εργαζομένων. Η φαινομενική αντίφαση μπορεί να εξηγηθεί πολύ εύκολα. Η εργατική τάξη δεν ψήφισε ΠΑΣΟΚ για μέτρα λιτότητας αλλά για την αλλαγή και τον σοσιαλισμό τον οποίο περιμένει και περιμένει από αυτό.

Τα σημερινά γεγονότα της Ελλάδας δεν μπορούν να θεωρηθούν σαν τίποτα άλλο παρά σαν ξεδιπλωμα όλων των αρετών που περιέχει μέσα της η εργατική τάξη. Δείχνουν περτίρα, από τη μια την σκληρή περπαχρία της τάξης αλλά ταυτόχρονα ξεκαθαρίζουν ότι η υπομονή και καρτερικότητα που δείχνει σε κάθε ιστορική περίοδο στους ηγέτες της δεν οφείλεται στην ανικανότητα της να καταλάβει αλλά στο γεγονός ότι πίστεψε στον ηγέτη τον οποίο στήριξε και έβγαλε στην εξουσία και περιμένει από αυτόν να προωθήσει τα όσα της υποσχέθηκε.

Τέσσερα λοιπόν χρόνια στήριξε τον Παπανδρέου στην εξουσία που κατά τη διάρκεια τους πολλές φορές πρόσπε σε στραβοπατήματα της πολιτικής του. Δεν τον εγκατέλειψε όμως, αλλά, αντίθετα, σε κάθε στραβοπάτημα αντιδράσε για να τον «συνφέρει», να τον ξαναβάλει στο σωστό δρόμο. Στα τέσσερα χρόνια τον ξαναψήφισε. Λίγους μήνες μετά δεν είδε άλλως στραβοπάτημα αλλά ένιωσε ισχυρό χαστούκι. Για μια στιγμή ένιωσε χαμένα, αμέσως μετά αντέδρασε, εξαγριώθηκε, βγήκε στους δρόμους. ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕ ΤΟ ΠΑΣΟΚ. Αντίθετα ξεκίνησε αγώνα ζωής και θανάτου για να το κάνει αυτό που πίστεψε πως ήταν: ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ.

Αυτή η κίνηση της εργατικής τάξης, η προσπάθεια της δηλαδή για πραγματικά ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΑΣΟΚ και όχι η στροφή της στην δεξιά, είναι ο βασικός παράγοντας που αφήνει την αστική τάξη παράλληλη, ανέκτα να αντιδράσει, μετρά, αναγκασμένη να τηρή πολιτική ανοχής του ΠΑΣΟΚ και να βλέπει ότι μόνο με αυτό στην εξουσία μπορεί να υπάρχει σχετικά ελεγχος των κοινωνικών διεργασιών και της κερήνης της εργατικής τάξης. Ξέρει πολύ καλά ότι μια δεξιά κυβέρνηση δεν έχει καμια πιθανότητα ελέγχου, και από την άλλη τα δικα της σώματα ασφαλείας είναι ανικανά αυτή τη στιγμή για ουσιαστική δράση, πράγμα που έδειξε και η αδυναμία τους να προφυλάξουν από την μια τους απεργιοσπάστες της γενι-

κής απεργίας και να αποσβήσουν την απειλευθέρωση των εργατών - απεργών που είχαν συλλάβει από την άλλη. Γι' αυτό, αδρανείς, περιμένουν την κούραση της εργατικής τάξης, σαν προϊόν της σημερινής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, για να μπορούν να δράσουν.

Ένας μήνας έχει λοιπόν περάσει από την εξαγγελία των μέτρων λιτότητας και δεν έχει εφαρμοστεί τίποτα παρα μόνο η υποτίμηση της δραχμής και ο περιορισμός στις εισαγωγές. Αυτό δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρα προειδοποίηση για όλους όσους θέλουν να τα βάλουν ή έστω να παίξουν με την εργατική τάξη. Οι ιδίες οι αστικές εφημερίδες είναι αναγκασμένες ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΥΝ ότι αυταρχικά μέτρα θα φέρουν εντέλες αντίθετα αποτελέσματα από τα αναμενόμενα, γιατί θα ρίξουν λάδι στην φωτιά της δράσης του Εργατικού κινήματος. Η ΙΔΙΑ Η ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΔΕΒΙ ΛΟΙΠΟΝ ΟΠΙ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΔΙΑΦΕΣΗ ΝΑ ΠΑΛΛΙΑΨΕΙ ΓΙΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ.

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ ΣΤΟ ΠΑΣΟΚ

Μια τέρταστη αριστερή πτέρυγα έχει δημιουργηθεί σήμερα στο ΠΑΣΟΚ. Μια πτέρυγα που ενσωματώνει τους εργαζομένους του ΠΑΣΟΚ όλους, και, ουσιαστικά, αφήνει μόνη της την ηγεσία με τους ευνοούμενους της. Σημάδι των καιρών, όπως τονίσουμε και πιο πάνω, είναι ότι αυτή η δύναμη δεν εγκαταλείπει το ΠΑΣΟΚ αλλά το σπρώχνει προς την πραγματική αλλαγή.

Κάποιες αποβολές συνδικαλιστών ηγετων που αποτομήθηκαν στην αρχή της κίνησης της τάξης έχουν εγκαταλείφθει.

Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ συνειδητοποίησε ότι ενώ μπορεί να αποβάλει άτομα που πιστεύει ότι είναι «αποβάλλει» την διάθεση και θέληση της εργατικής τάξης για σοσιαλισμό. Το ΠΑΣΟΚ δεν το εκτίσει ο Παπανδρέου αλλά η εργατική τάξη με ιδρώτα και αγώνες γιατί το πίστεψε σαν το όπλο της για μια καλύτερη κοινωνία. Γι' αυτό και δεν το εγκαταλείπει (και ούτε θα πρέπει να το εγκαταλείψει) αλλά στέκει ακλόνητη από τα κτυπήματα προσπαθώντας να μην αφήσει κανένα να της το πάρει.

Η κλιμάκωση λοιπόν του αγώνα στην κοινωνία χρειάζεται να συμβαδίσει με την κλιμάκωση του αγώνα μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Μόνο τότε θα υπάρχει πολιτική εγγύηση στην πρωτοπορία του κινήματος ότι οι αγώνες του δεν θα παν χαμένοι. Παρα τίς αποβολές συνδικαλιστών και τις καθυστερήσεις τομών το παιχνίδι στον κόμμα σίγουρα δεν τελειώνει ακόμα.

Ο κύριος όγκος της Αριστερας βρίσκεται στο

κόμμα και δίνει τη μάχη της εξουσίας. Εργάτες, συνδικαλιστές νεολαίοι, αγρότες, πιστοί στην διακήρυξη της 3ης του Σεπτεμβρίου, στην ανάγκη του σοσιαλισμού, δίνουν την μάχη ενάντια στην ηγεσία και την πολιτική της.

Βασικός τους στόχος είναι η ξεναποθέτηση των όσων η ηγεσία εγκατέλειψε:

— ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ 200 ΜΕΓΑΛΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ, ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ.

— ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΚΛΕΙΝΟΥΝ.

— ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ — Εξυγίανση - εκδημοκρατισμός στις δημόσιες επιχειρήσεις, της ΠΙΣΤΗΣ, ΤΟΥ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΧΗΜΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

— ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ Οικονομίας.

Η Αριστερα του ΠΑΣΟΚ έχει σίγουρα να διαδραματίσει ιστορικό ρόλο. Και θα τον φέρει σε πέρας αν παλέψει σε κάθε τοπική οργάνωση του ΠΑΣΟΚ για επικράτηση της σοσιαλιστικής πολιτικής και σύνδεσης της με ολόκληρη την κίνηση της τάξης που η δύναμη της δεν «τραγουδιέται» πια αλλά επιδεικνύεται καθημερινά.

Βρετανία: Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ

Οι τελευταίες εξελίξεις στη μάχη που δίνει το Εργατικό Τοπικό Συμβούλιο του Λίβερπουλ ενάντια στη Συντηρητική Κυβέρνηση της Βρετανίας γίνονται όλο και πιο συνταρακτικές.

Στη μάχη έχει τώρα μπει, (μετα από τίσους μήνες εγκληματική απάθεια) και η ηγεσία του Εργατικού Κόμματος (Ε.Κ.) Μπλκε όμως όχι στο πλευρό της εργατικής τάξης της πόλης αλλά στο πλευρό της Κυβερνήσεως και της αστικής τάξης των εκπροσώπων.

Παρα το γεγονός ότι το συνέδριο του Ε.Κ. τον περασμένο Οκτώβρη είχε αποφασίσει να σταθεί στο πλευρό του Τ.Σ. η επιτροπή, που συστάθηκε γι' αυτό το σκοπό, αποτελούμενη από τα υπόλοιπα εργατικά Τ.Σ. είχε βάλει στο Λίβερπουλ τους ίδιους περίπου όρους, για να το βοηθήσει, που η Κυβέρνηση το υποχρεώνει να δεχτεί. Συγκεκριμένα ζήτησαν από το Λίβερπουλ αύξηση των φορολογικών εισοδημάτων, ιδιοκτησιακή επιτροπή να συσκέπτεται μέχρι η επιτροπή που όρισε ειδικά γι' αυτό το συμβούλιο, κτίζει για τους άστεγους της πόλης, απόλυση προσωπικού κ.ά.

Φυσικά το Τ.Σ. δεν μπορούσε να δεχτεί τους απαράδεκτους αυτούς όρους που θα φέρουν την πόλη πίσω στην κατάσταση που βρισκόταν κάτω από τη φιλελευθήρη οίκηση, με 90% ανεργία ανάμεσα στη νεολαία και την πλειοψηφία της πόλης άστεγη ή μέσα σε τρωάλες.

Μέσω της μικροπολιτικής της προέγησης των εργατών, η ηγεσία του Ε.Κ. δεν μπορούσε να αντισταθεί στη Μαρξιστική λύση που δόθηκε στα προβλήματα της πόλης του εργατικού Συμβουλίου και έτσι πια βγαίνει την προσοχή από ένωση της δύναμης της με τη Συντηρητική Κυβέρνηση ενάντια στην τάξη που

Βουλευτικές Εκλογές:

Η αδιαφορία των μαζών και η απανημία που επικράτησε, σχεδόν καθόλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου (απανημία που προμηνοούσε τη θύελλα που έρχεται) ήταν αποτέλεσμα κύρια των τρομερών αδιεξόδων πάνω στο εθνικό ζήτημα και της απουσίας οποιασδήποτε προοπτικής για τη λύση του - το ζήτημα που κύρια περιστράφηκε η προεκλογική καμπάνια των κομμάτων.

Πολύ περισσότερο, η πλήρης χρεωκοπία της πολιτικής των ηγεσιών των αριστερών κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ δεν μπορούσε να ενθουσιάσει τις εργατικές μάζες και τη νεολαία, ρίχνοντας-τες στην απογοήτευση και στην αδράνεια.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες η Αριστερή Πτέρυγα έκανε τη δική-της παρεμβολή-καμπάνια για το δυνάμωμα του κόμματος αφού η πάγια θέση που έχει εδώ και χρόνια η οργάνωσή μας για συνεργασία ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ που να συνοδεύεται από ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα-η μόνη δύναμη που θα μπορούσε να αποτρέψει την άνοδο της δεξιάς-αγνοήθηκε για μια ακόμα φορά από τις ηγεσίες ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ.

Το ξεκίνημα για ανεξάρτητα καμπάνια από την οργάνωσή μας επιβλήθηκε μετά από την άρνηση της κομματικής ηγεσίας να δεχτεί να εντάξουμε τις δυνάμεις μας στη καμπάνια-μάχη που είχε να δώσει το κόμμα. (επιστολή που στάληκε στο κόμμα γι' αυτό το σκοπό δημοσιεύσαμε στην προηγούμενη προεκλογική εφημερίδα μας Σ.Ε. αρ. φυλ 153).

Η υποστήριξη και η μάχη που έδωσε η οργάνωσή μας για ψήφο στο Σοσιαλιστικό κόμμα δώθηκαν, παρα τη ύπαρξη της γραφειοκρατίας και παρα τη σωβινιστική πολιτική της ηγεσίας στο εθνικό ζήτημα, για το δυνάμωμα του κόμματος, αγωνι-

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ ΣΟΣ. ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΔΕΚ

Ψήφο στην ΕΔΕΚ

Η Αριστερή Πτέρυγα παλεύει:

- ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΕΝΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
- ΓΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ
- ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ Ε/Κ και Τ/Κ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Καμμία συνεργασία με τη Δεξιά

Τα βασικά φυλλάδια πάνω στο οποίο η οργάνωση στηρίζει την προεκλογική της εκστρατεία.

ζόμενοι ταυτόχρονα για μια ΕΔΕΚ πραγματικά δημοκρατική με αποτελεσματικό έλεγχο από τη βάση του κόμματος, για μια ΕΔΕΚ μ' ένα αποφασιστικό σοσιαλιστικό πρόγραμμα, για μια ΕΔΕΚ στην πρώτη γραμμή του αγώνα της εργατικής τάξης.

Στη βάση αυτών των εκτιμήσεων εξοπλισμένοι με την προεκλογική εφημερίδα μας και με τετρασελίδιο μπροσούρα ριχτήκαμε στη μάχη για ψήφο στο κόμμα φέρνοντας σε πέρας την πιο δυνατή και μεγάλη σε έκταση καμπάνια που δώσαμε μέχρι σήμερα πάνω σε μαζικό επίπεδο και σε Παγκύπρια κλίμακα.

Διανεμήθηκαν δεκά-

κόμα να ψηφίσουν δεξιά κόμμα (κύρια Δηκό βλέποντας το σαν αντισυνταγματική τουλάχιστον τοποθέτηση). Με την επαφή τους μαζί μας, με το πρόγραμμά μας, πείθονται για την ανάγκη της ψήφου στο κόμμα και ταυτόχρονα την ενεργό συμμετοχή τους μαζί μας στον αγώνα για μετατροπή του σε ένα πραγματικό Σοσιαλιστικό Κόμμα.

Ιδιαίτερα μεγάλη ήταν η ανταπόκριση και ο ενθουσιασμός που βρήκε, αρχικά τουλάχιστο, η δράση μας μέσα στη βάση της ΕΔΕΚ και κύρια νεολαίους Εδεκίτες που έβλεπαν ότι για μια ακόμα φορά η Αριστερή Πτέρυγα δίνει με δύναμη και αποφασιστικότητα τη μάχη για το Κόμμα.

Σε μερικές τοπικές οργανώσεις και σε αρκετές περιπτώσεις γενικά η δράση μας ενώθηκε αυθόρμητα με την δράση απλων μελών της βάσης του κόμματος για ανάρτηση πανω αφισών, και για διανομή προεκλογικού υλικού είτε ακόμα σε συζητήσεις μέσα σε μαζικούς χώρους (καφενεία - συλλόγους) - αγνοώντας τη λασπολογία ενάντια μας που για χρόνια τώρα καλιεργούσε η γραφειοκρατία.

Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ Μπροστα στο αυθόρμητο αγκάλισμα της δράσης μας από τη βάση του κόμματος, η γραφειοκρατία τρομοκρατημένη μπαίνει σε μια άνευ προηγουμένου σε σφοδρότητα επίθεση

ενάντια στην Αριστερή Πτέρυγα. 10 περίπου μέρες πριν από τις εκλογές με αλληλεπλήρες ανακοινώσεις στα «ΝΕΑ» και μετά και στον καθημερινό τύπο χωρίς να γνοιάσει καθόλου ότι αυτή η διαμάχη 10 μέρες πριν από τις εκλογές το μόνο που θα έβλαπτε θα ήταν το κόμμα, η δική της διαστρεωλωτική και τη λασπολογία.

Ανήμπορη η γραφειοκρατία να πείσει με πολιτικά επιχειρήματα τη βάση του κόμματος και να αντιμετωπίσει τις θέσεις και τη δράση της οργάνωσης άρχισε να απειλεί με τρομπουκισμούς για εκφοβισμό των συντρόφων.

Προσπάθει να ρίξει ακόμα ενάντια μας και τους μηχανισμούς του αστικού

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ Σ.Κ.Κ. ΕΔΕΚ

Σύντροφε Πρόεδρε,

Η πρόσφατη επίθεση της ηγεσίας του κόμματος ενάντια στην Αριστερή Πτέρυγα απειλεί να βλάψει τις εκλογικές δυνατότητες του Κόμματος.

Η ηγεσία του κόμματος έχει χρησιμοποιήσει εναντίον μας τρομοκρατικές απειλές, λασπολογία, την αστυνομία και τον κρατικό μηχανισμό. Αυτές οι μέθοδοι δεν θα πετύχουν. Οι κατηγορίες που εκκρεμούν εναντίον των στελεχών της οργάνωσής μας είναι εντελώς γελοίες. Οι απειλές και οι τρομπουκισμοί δεν θα περάσουν ούτε σήμερα.

Αν η ηγεσία του κόμματος είναι αποφασισμένη για μάχη, ακόμα και μέσα από τα δικαστήρια, θα την έχει. Αναλογιστείτε όμως τις συνέπειες, ειδικά μπροστα στις εκλογές. Ηττημένος θα είναι το κόμμα, νικητής οι εχθροί του.

Η οργάνωσή μας με επιστολή στις 6.11.1985 πρόσφερε - ενότιη μπροστα στις εκλογές. Αυτή η ενότιη αν μπορούσε να επιτευχθεί θα είχε ένα μεγάλο θετικό αντίκτυπο - και όσον αφορά το ηθικό της βάσης του κόμματος, και όσον αφορά τις μάζες των εργαζομένων. Από τη στιγμή που αποφασίσατε να αγνοήσετε την πρότασή μας, η υποστήριξη μας προς την ΕΔΕΚ έπαιρνε αναγκαστικά ένα ανεξάρτητο χαρακτήρα. Και πάλι, το Κόμμα θα είχε να κερδίσει πολλά, αν η ηγεσία έβλεπε μ' ένα θετικό τρόπο αυτή την υποστήριξη. Όμως προτίμησε να περάσει σε μια ματαιωμένη επίθεση, η οποία είναι καταδικασμένη ν' αποτύχει και να βλάψει το κόμμα.

Πίσω απ' αυτή τη νέα επίθεση βρίσκονται τα ίδια άτομα που έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο για τη διάσπαση του κόμματος το 1980-1983. Αν το Κόμμα εμφανίζεται σήμερα διασπασμένο εμείς δε φέρουμε καμιά ευθύνη. Την ευθύνη τη φέρουν αυτοί που προώθησαν τις αποβολές στα προηγούμενα χρόνια, και που επιμονα αρνούνται τις προτάσεις μας για συνεργασία και κοινή δράση.

Η δράση της Πτέρυγας

κράτους όπως είναι η αστυνομία, μετά από σχετική καταγγελία-της ότι χρησιμοποιούν δίδεν παράνομα το έμβλημα του κόμματος και τον τίτλο «Αριστερή Πτέρυγα (βλέπε διπλανές στήλες).

Αναγκασμένοι εκ των πραγμάτων δεν μας έμνε άλλη διέξοδος από το να απαντήσουμε δημόσια στις γελοίες κατηγορίες της γραφειοκρατίας, δηλώνοντας ταυτόχρονα πως η Αριστερή Πτέρυγα θα συνεχίσει την εκστρατεία της για την εκλογική επιτυχία του κόμματος πως οι μαρξιστές της ΕΔΕΚ δεν πρόκειται να ανεχτούν τη φήμιση της αγωνιστικής

φώνης τους οπο κανένα, είτε πρόκειται για το κράτος και τα όργανα του είτε πρόκειται για γραφειοκράτες που βάζουν τη διατήρηση των κομματικών τους θρόνων πάνω από τις συμφέροντα του κόμματος και της εργατικής τάξης.

Όσο για το έμβλημα και το τίτλο του κόμματος χρησιμοποιείται από την Αριστερή Πτέρυγα εδώ και 5 χρόνια - αλήθεια γιατί η ηγεσία προσπάθησε να μεταφέρει το θέμα στα δικαστήρια δυο μόνο βδομάδες πριν από τις εκλογές; Ένα ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί στη βάση του κόμματος που ήδη έδωσε ένα σκληρό μάθημα σε μερικούς από τους σκληρούς

της γραφειοκρατίας δίνοντας το σταυρο προτίμησης - της ενάντια - τους.

Παράλληλα με την ανακοίνωση στον τύπο στείλαμε επιστολή στο πρόεδρο του κόμματος Λυσσαρίδη στους κεντρικούς επίτροπους και υποψήφιους βουλευτές που τους καλούμε έστω και την τελευταία ώρα να σταματήσουν για το καλό και μόνο του κόμματος, τις άσκοπες διαμάχες 10 μέρες πριν από τις εκλογές και να ενίσχυουμε έστω και τη τελευταία ώρα τις δυνάμεις μας για την όσο το δυνατό μεγαλύτερη εκλογική επιτυχία του κόμματος στις εκλογές (βλέπε διπλανές στήλες).

Η ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τα αποτελέσματα των εκλογών έφεραν την οργάνωση μπροστα στο επιτακτικό καθήκον να επεκτείνει και να συνεχίσει τη καμπάνια - της και μετά τις εκλογές. Αυτό έκανε αναγκαίο η κατάρρευση της ψήφου του ΑΚΕΛ και το γεγονός ότι μικρο μόνο μέρος των απωλειών του ΑΚΕΛ κινήθηκε προς την ΕΔΕΚ πράγμα που δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους για την εργατική τάξη.

Με κεντρικό σύνθημα την ενότιη των αριστερών κομμάτων ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ σαν η μόνη δύναμη που μπορεί να αντιμετωπίσει την δεξιά και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για νίκη της εργατικής τάξης, άρχισαν ήδη να διανέμονται χιλιάδες φυλλάδια με κύριο στόχο τη βάση και τους οπαδούς των δυο αριστερών κομμάτων για να εξαναγκαστούν οι δυο ηγεσίες να μπουν σε αυτή την πορεία.

Αυτές οι καμπάνιες (προεκλογικά και τώρα) καθιερώνουν την Αριστερή Πτέρυγα, το πρόγραμμα και τις προοπτικές της μέσα σε κάθε εργατικό και νεολαιίστικο χώρο σαν την οργάνωση που παλεύει για την ενότιη της Αριστερας για τη μετατροπή της ΕΔΕΚ σε πραγματικό όπλο για τη πάλη της εργατικής τάξης για το παρσιμό της εξουσίας, συσπειρώνοντας καθημερινά αγωνιστές εργάτες, νεολαίους που αμφισβητούν τη πολιτική της συνεργασίας με τους δεξιούς η τη πολιτική που αρνείται να αμφισβητήσει το καπιταλιστικό σύστημα και που θέλουν να παλαίψουν για την ανατροπή - του και αντικατάσταση - του με το Σοσιαλισμό.

ΜΑΖΟΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΑΙΧΩΡΙ Η Γραφειοκρατία Ξαναχτυπα

Για δεύτερη φορά η γραφειοκρατία χτυπα με τους τρομπουκισμούς της δοκιμασμένου νεολαιώους συντρόφους από το Παλαιχώρι.

Στο συλλαλητήριο της Παρασκευής συντρόφοι από το Παλαιχώρι κατέβηκαν με κόκκινες σημαίες, σύμβολο του αίματος που έχυσαν οι εργάτες πριν 100 χρόνια στο Σικάγο για να κερδίσουν το οχτάωρο, αφού πήραν πρώτα άδεια από ηγετικό στέλεχος του κόμματος! Η γραφειοκρατία θέλοντας όμως να χτυπήσει το Παλαιχώρι που η Α.Π. έχει πυρήνα, με ύπουλο τρόπο και με υποτιθέμενα «ανεύθυντα» άτομα ξεσχίσε τις τιμημένες κόκκινες σημαίες δείχνοντας ακόμα μια φορά το πραγματικό της πρόσωπο.

Αυτό το κάνει στους συντρόφους από το Παλαιχώρι για δεύτερη φορά. Η πρώτη ήταν στις 16/7/84 όταν οργανωμένα και προδοτικά χτυπήσανε ολόκληρη την βάση που ήρθε για να καταδικάσει το προδοτικό Πραξικόπημα.

Ο στόχος της γραφειοκρατίας να εμφανίσει τους Αριστεροπτερυγητές σαν διασπαστες του κόμματος απέτυχε γιατί αν και η ηγεσία χτυπά τόσο προδοτικά τους συντρόφους αυτοί δεν τα παρσταν και δεν χαρίζουν το κόμμα ούτε στον Λυσσαρίδη ούτε στον Χατζηδημητρή ούτε στον Φρούδα και στους υπόλοιπους γραφειοκράτες της ΕΔΕΚ. Με το σύνθημα η ΕΔΕΚ ανήκει στη βάση της και όχι στην σάπια ηγεσία οι σύντροφοι κατάφεραν να αυξήσουν το ποσοστό της ΕΔΕΚ στο πολυπροδομένο από την γραφειοκρατία Παλαιχώρι.

Τα τόσο προδοτικά χτυπήματα της ηγεσίας στην βάση δε κάνουν τίποτα άλλο από το να πυκνώνουν τις γραμμές της Α.Π. και να μικραίνουν τον δρόμο από τον τελικό στόχο. Την επιστροφή όλων των αποβλημένων συντρόφων στο κόμμα.

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗ
Για όλους τους συντρόφους, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΙΤΙΡΗΣ

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ γράμμα σ' ένα παιδι της γαλαξίας γενιας

Τώρα που η εκλογική μάχη τέλειωσε, και θαρχίσεις σιγά σιγά να διπλώνεις τις πλαστικές σημαίες του Συναγερμου μαζί με τα πορτραίτα του Κληριδίου μέχρι την επόμενη μάχη, και θα κλειστείς στην μικρή σου κάμαρα για να κοιμηθείς μετά από τόσα ξενύκτια αφισοκόλλησης, τώρα ίσως νάσαι η καλύτερη ώρα να σκεφτείς μήπως όλοι αυτοί που πίστεψες σε ξεγέλασαν. Είδαν τον ενθουσιασμό σου και τον εκμεταλλεύτηκαν. Και τώρα να που επιστρέφεις πίσω σε μια πραγματικότητα πιο σκληρή κι απ' τα πιο ωραία συνθήματα που φώναζες στους δρόμους.

Σου είπαν ψέματα για το καλύτερο μέλλον που θα σου φέρουν. Για την πατρίδα δήθεν που θα ελευθερώσουν. Αυτοί μόνο τις επιχειρήσεις τους σκεφθούν, τα εξοχικά τους, τις καταθέσεις τους στο εξωτερικό και όλα τα άλλα που σου λένε δεν είναι τίποτε άλλο παρα στάκτη στα μάτια του κόσμου και στα δικά σου.

Έσυ όμως τι κοινό έχει μ' όλα αυτά που δεν είσαι παρα ένας μαθητής με σίγουρο μέλλον στις ατέλειωτες γραμμές της ανεργίας ή ένας εργαζόμενος που όλο δουλεύεις κι' όλο δεν γίνεται τίποτα γιατί σου τα τρώει

τ' αφεντικό σου που τώρα υποστηρίζεις για να σου τα τρώει δηλαδή και με την συγκατάθεση σου καλύτερα.

Μην πιστεύεις αυτά που σου λένε ότι δηλαδή άμα φύγει ο Κυπριανού και έρθει ο Κληριδής στην εξουσία όλα θα πάνε καλύτερα. Τίποτα δεν θα πάει καλύτερα. «Απλώς θα βγάλει τα ρούχα του ο Μανωλιός και θα τα φορέσει άλλο Μανωλιός». Καμμία αλλαγή δεν θα γίνει στην ουσία, που είναι το καπιταλιστικό σύστημα που το μόνο που έχει να σου προσφέρει είναι εκμετάλλευση πόλεμους και ανεργία για να θησαυρίζουν μερικοί, που τώρα που υποστηρίζεις, σε βάρους χιλιάδων ανθρώπων που το μόνο τους αμάρτημα είναι ότι γεννήθηκαν φτωχοί όπως κι εμένα. Σου είπαν ψέματα ότι άμα δουλεύεις θα γίνεις πλούσιος. Αυτά τα είπαν και σε άλλους πολύ πριν από σένα και κανένα δεν έγινε πλούσιος παρα μόνο τα παιδιά τα δικά τους. Μήπως οι δικοί μας γονιοί δεν δουλευαν απ' τα χαράματα μέχρι το βράδυ; Ποιος έγινε πλούσιος; Οι κάθε λογής κομπιναδόροι και εκμεταλευτες του μόχθου του λαου που τώρα θυμήθηκαν ότι υπάρχει και

Θεός, κάνοντας δωρεές κι αγαθοεργίες για να σε ξεγελαουν και να τους υποστηρίζεις με γαλανόλευκες και θυμιατήρια.

Το ξέρω ότι θα με ρωτήσεις μ'α τα κόμματα της Αριστερας τι έχουν να μας προσφέρουν; Μπορεί να έχουν να μάθει μεγάλα πιασχυρισματα, απαράδεκτες συμμαχίες, μικρότητες, αλλά πως να το κάνουν, αυτή είναι η τάξη μας, και μέσα απ' όλα αυτά θα βρούμε το δρόμο μας που δεν είναι άλλος από το σοσιαλισμό.

Γιατί εμείς, οι εργάτες του καθημερινού μόχθου, δεν παλεύουμε μια ζωή για να καταφέρουμε να εκμεταλευόμαστε όσο γίνεται περισσότερους ανθρώπους, αλλά παλεύουμε για ένα κόσμο που ο καθένας θα δουλεύει για να ζήσει ο ίδιος, τα παιδιά του, η κοινωνία ολόκληρη. Κι αυτο είναι μια ηθική πολύ ανώτερη απ' αυτή που σου διδάξαν για να σε εκμεταλεύονται καλύτερα.

Γι' αυτο απόψε πριν κοιμηθείς σκέψου κι αυτο που σου γράφω για λίγο, γιατί αύριο, ίσως θάσαι πολύ αργά για όλους μας.

Γ. Κυπριαός

Η Τρομοκρατία της Αστυνομίας δεν θα περάσει

Μέσα στα πλαίσια της υποστήριξης κοινου αριστερου υποψηφίου για την Προεδρία της Βουλής η Αριστερή Πτέρυγα οργάνωσε εκδήλωση κοντα στο χώρο της Βουλής (διασταύρωση Garden Cafe) με πάνω και φυλλάδια για να υποστηρίξει τις απόψεις της. Την εκδήλωση διάλυσε η αστυνομία επιδειχνοντας πρωτοφανή ζήλο και αναίδεια. Η οργάνωση κατ'αγγελία αμέσως την ενέργεια της αστυνομίας στον καθημερινό τύπο (ακολουθεί η ανακοίνωση) και έχει ζητηθεί η διεξαγωγή έρευνας από τη γενική εισαγγελεία.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ του Σ.Κ. ΕΔΕΚ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Κυπριακή αστυνομία διάλυσε με βίαιο τρόπο απόλυτα ειρηνική εκδήλωση της Αριστερης Πτέρυγας έξω από το χώρο της Βουλής πριν από την έναρξη της πρώτης συνεδρίας της νέας Βουλής. Ξεσκίζοντας

πάνω με το σύνθημα «Συνεργασία ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ, Αριστερο πρόεδρο στη Βουλή».

Σκοπος της εκδήλωσης της Αριστερης Πτέρυγας ήταν να μεταφέρει μέσα από τη διανομή φυλλαδίων τη θέση της, όσον αφορά το ζήτημα της εκλογής του προέδρου της νέας Βουλής, που είναι η συνεργασία των δυο αριστερων κομμάτων για την υποβολη κοινου υποψηφίου για την προεδρία της Βουλής.

Η ενέργεια της αστυνομίας ήταν καθαρά τρομοκρατική. Κανένα αδικημα δεν διαπράχθηκε για να δικαιούται να επέμβει. Αν είχε διαπραχθεί αδικημα όφειλε να συλλάβει τους υπεύθυνους και να προσάψει κατηγορίες. Αρνήθηκε να το κάμει παρ' όλο που προκλήθηκε. Η ενέργεια της αστυνομίας ισοδυναμει με στέρηση της ελευθερίας έκφρασης και καταπάτηση στοιχειωδων πολιτικών και δημοκρατικων δικαιωμάτων.

Η ενέργεια της αστυνομίας ξεφεύγει από οποιοσδήποτε δικαιοδοσίες ή δικαιώματα τα οποία έχει. Ήταν μια καθαρά πολιτική πράξη ενάντια σε μια φωνή υπερ των εργατικων συμφερόντων και της ενότητας των αριστερων δυνάμεων. Είναι ένα πρώτο δείγμα της αποθράσυνσης του αστικού κράτους μετα τη νίκη της δεξιάς στις πρόσφατες εκλογές.

Λευκωσία, 12.12.85

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Έχω οδηγιές να φέρω σε γνώση σας παράνομη και απρόκλητη επίθεση μελών αστυνομικής δύναμης εναντίον ειρηνικών διαδηλωτων και βίαιη αρπαγή και ξεσχίσμα πανω έξω από τη Βουλή των Αντιπροσώπων χτες το απόγευμα. Απαιτούμε έρευνα και λήψη αναγκαίων μέτρων για πάταξη κάθε τρομοκρατικής εκδήλωσης από μέρους κρατικών οργάνων και προστασία των συνταγματικων δικαιωμάτων όλων των πολιτων.

Πατρίκιος Παύλου δικηγόρος, 13.12.85.

Η άνοδος της δεξιάς και οι ευθύνες των αριστερών κομμάτων

Η άνοδος του συνολικού ποσοστού των δεξιών κομμάτων στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές έσπειρε βαθιούς προβληματισμούς όχι μόνο μέσα στα κόμματα της αριστερας αλλά και στον κάθε εργαζόμενο και νεολαίο. Είναι η πρώτη φορά στην εκλογική ιστορία της Κύπρου που παρατηρείται μια τέτοια μαζική μετακίνηση ψηφοφόρων και μια τόσο εκπληκτική μείωση των ποσοστών του ΑΚΕΛ, που για δεκαετίες διατηρούσε σταθερά εκλογικά ποσοστά.

Τα αποτελέσματα αυτά έχουν αποδοθεί σε χίλιους δυο παράγοντες, άλλους σοβαρούς και άλλους όχι. Η ηγεσία μάλιστα του ΑΚΕΛ απέδωσε την ήττα του κόμματος στην «παράνομη και εκβιαστική κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού» στα «ρουσφέτια, εξαγορά συνειδήσεων, υποσχέσεις για προσλήψεις στον κρατικό μηχανισμό» κ.λ.π. Θάταν όμως ασταίο να δεκτεί κάποιος την αφέλη αυτή δικαιολογία της ηγεσίας του ΑΚΕΛ - όπως δεν την δέχτηκαν τα ίδια τα μέλη και οπαδοί του κόμματος.

Δεν υπάρχει σήμερα καμιά βάση που να στηρίζει τέτοιες ή ανάλογες σε φαιδρότητα δικαιολογίες. Έχει αποδειχτεί πλέον και άρχισε να γίνεται συνειδητή ότι **μοναδικός υπεύθυνος για την αποτυχία της αριστερας είναι η ίδια η πολιτική της ηγεσίας της. Μια πολιτική στηριγμένη στη λογική αποδοχής του συστήματος, και στες χρόνιες συνεργασίες με τη δεξιά, μια πολιτική χωρίς ταξικό περιεχόμενο και προοπτικές για την εργατική τάξη.**

Παγίδευση της Αριστερας στο εθνικό

Η αποτυχία της αστικής τάξης της Κύπρου τόσο στο εθνικό αλλά κύρια ο κατήφορος της κυπριακής οικονομίας τα τελευταία χρόνια, την έφεραν μπροστά σε τρομερά αδιέξοδα. Οι εκλογές ήταν το μέσο για να ξεκαθαρίσουν οι σχηματισμοί και το έδαφος έτσι που οι αστοί να βρουν κάποιους διαδρόμους που να οδηγούν στο κτύπημα του βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης.

Αν έδιναν όμως την εκλογική μάχη με αιχμή τα οικονομικά προβλήματα ήταν σίγουρο πως δεν θα έπειθαν για την ικανότητα τους να ξεπεράσουν την κρίση. Το εθνικό πρόβλημα ήταν και είναι το μοναδικό χαρτί που μπορούν να χρησιμοποιούν αποπροσανατολίζοντας το εργατικό κίνημα από τα ταξικά επαναστατικά του καθήκοντα. Χωρίς όμως τη βοήθεια των αριστερών ηγεσιών δεν θα μπορούσαν να πετύχουν απολύτως τίποτα. Εκμεταλλεύτηκαν με αρκετή ευκολία τη ρεφορμιστική πολιτική της αριστερας και έσυραν τα αριστερα κόμματα σε μια μάχη που ήταν εκ των προτέρων χαμένη, χωρίς μια ταξική ανεξάρτητη πολιτική γύρω από το εθνικό ζήτημα.

Η διαμάχη για την υπο-

γραφή ή όχι των εγγράφων Γκουεγιάρ και η «συνταγματική κρίση» που ακολούθησε απογοήτευσαν πιο πολύ τις μάζες που φυσιολογικά δεν έβλεπαν σοβαρούς λόγους που να δικαιολογούν όλους αυτούς τους τσακμούς και τες διαμάχες μεταξύ των κομμάτων.

Οι ηγεσίες των αριστερών κομμάτων δεν απέφυγαν αυτή την παγίδα. Πως όμως ήταν δυνατό να βγουν νικητές σ' αυτή τη μάχη όταν η πολιτική τους στο εθνικό κινείται μέσα στα ίδια πλαίσια μ' αυτή της δεξιάς; (σύμπτωση απόψεων ΑΚΕΛ - ΔΗΣΥ και ΕΔΕΚ - ΔΗΚΟ).

Η πολιτική του ΑΚΕΛ

Η σύμπτωση απόψεων ΑΚΕΛ-ΔΗΣΥ και ο τρόπος που παρουσιάζονταν και από τα δύο κόμματα - ότι η πλειοψηφία του λαού που συσπειρώνουν εγκρίνει τες δικές τους θέσεις απέναντι στη μειοψηφία του Κυπριανού - είχε μεγάλα κόστα για το ΑΚΕΛ. Επι μήνες τα έντυπα του ΑΚΕΛ δεν κτύπουν την πολιτική του Συναγερμού (αντίθετα φιλοξενούσαν καθημερινά τες ανακοινώσεις του). Το σπάσιμο της Δημοκρατικής Συνεργασίας έσπρωξε την ηγεσία του ΑΚΕΛ σε μια επιθετική πολιτική απέναντι στον Κυπριανό, που λίγους μήνες πριν τον παρουσίαζε στους οπαδούς του σαν τον ιδανικό ηγέτη «για τη σωτηρία της Κύπρου».

Η σύγχυση και η απογοήτευση άρχισαν να περνούν μέσα στους ψηφοφόρους του ΑΚΕΛ. Ο φόβος της ανόδου του ΔΗΣΥ, που ήταν το κύριο επιχείρημα της ηγεσίας του ΑΚΕΛ για τη δικαιολόγηση της ψήφου προς τον Κυπριανό το 1983, βρισκόταν ακόμα στες συνειδήσεις των οπαδών του. Η φαινομενική συνεργασία ΑΚΕΛ-ΔΗΣΥ έσπρωξε χιλιάδες ψηφοφόρους του ΑΚΕΛ προς το ΔΗΚΟ, αφού ο Κυπριανός ήταν γι' αυτούς ο κύριος αντίπαλος του Κληρίδη.

Σ' αυτή τη μετακίνηση βοήθησε βέβαια ο ιδεολογικός αφοπλισμός των οπαδών του ΑΚΕΛ σαν αποτέλεσμα της μακρόχρονης υποστήριξης της ηγεσίας του ΑΚΕΛ προς τες δεξιές κυβερνήσεις. Καλλιέργηθηκε έτσι στες συνειδήσεις των Ακελικών ψηφοφόρων μια φυσική εμπιστοσύνη προς τη λεγόμενη «πατριωτική δεξιά».

Όταν η ηγεσία του ΑΚΕΛ κατάλαβε πως κινδύνευε με εκλογική αποτυχία

ήταν ήδη αργά. Μόλις 10 μέρες πριν τες εκλογές παρατηρήθηκε στες δημόσιες ομιλίες των στελεχών του κόμματος η αλλαγή έμφασης από το εθνικό στα οικονομικά και τους αγώνες που έδωσε το κόμμα σε προηγούμενες δεκαετίες. Πολύ καθυστερημένα εμφανίστηκε και κάποια αντισυναγερμική τοποθέτηση που επιβλήθηκε από την ίδια τη βάση του κόμματος. Αλλά και πάλιν η αντιφατική πολιτική της ηγεσίας σταματούσε τες διαθέσεις της βάσης. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτο που συνέβη στο συλλαλητήριο του κόμματος στη Λευκωσία στες 6 Δεκεμβρίου. Η συγκέντρωση φώναζε το σύνθημα «απόψε πεθαίνει ο ΔΗΣΥ», ο Παπαϊωάννου απάντησε θετικά στο σύνθημα, αλλά πέντε λεπτά αργότερα υμνούσε τη θέση «πως επιβάλλεται ο σχηματισμός μιας κυβέρνησης εθνικής ενότητας με τη συμμετοχή όλων των πολιτικών δυνάμεων», επομένως και του ΔΗΣΥ.

Όταν η ηγεσία ενός εργατικού κόμματος αντι μιας ανεξάρτητης ταξικής πολιτικής, υιοθετά την πολιτική της εθνικής ενότητας (δηλ. μια δεξιά πολιτική) «που θα ανοίξει το δρόμο για λύση του Κυπριακού» αλλά και για «τη σωτηρία της Κύπρου στον οικονομικό τομέα» (εκλογικό πρόγραμμα ΑΚΕΛ, σελ. 40), είναι επόμενο μια μεγάλη μερίδα ψηφοφόρων του κόμματος να προτιμήσει την «εθνική αστική τάξη» που είναι μάλιστα και κυβέρνηση.

Η πολιτική της ΕΔΕΚ

Η πολιτική της ηγεσίας της ΕΔΕΚ (παρα την αύξηση του 3%) απότυχε όχι μόνο να προσελκύσει τους ψηφοφόρους που μετακινήθηκαν από το ΑΚΕΛ αλλά και να εμποδίσει την αύξηση των ποσοστών της δεξιάς (βλέπε σελ. 2 «Η εκλογική νίκη της ΕΔΕΚ και η αποτυχία της ηγεσίας»).

Όπως η ηγεσία του ΑΚΕΛ, έτσι και η ηγεσία της ΕΔΕΚ για χάριν του εθνικού κλειδίωσε στα γραφεία το σοσιαλιστικό πρόγραμμα του κόμματος και τη σοσιαλιστική προοπτική. Αποδω και πέρα όποια πολιτική κι αν ακολουθούσε ήταν αδύνατο να ενθουσιάσει τες πλατιές μάζες των εργαζομένων. Πολύ περισσότερο όταν αυτή η πολιτική αγγίζει τα όρια του εθνικισμού.

Επιμένει ακόμα η ηγεσία της ΕΔΕΚ να πιστεύει πως με δεξιές τοποθετήσεις θα κερδίσει δεξιούς ψηφοφόρους. Η χρεωκοπία αυτής της θέσης αποδείχθηκε και σ' αυτές τες εκλογές. Το συνεχές αναμείγμα της «δυναμικής επλοκής της Ελλάδας» της «Ελληνικής συμπαρατάξης» της «Ελλάδας του Παπανδρέου» πως «το κυπριακό αφορά (μόνο) την επιβίωση του Κυπριακού ελληνισμού», «του μητροπολιτικού χώρου» και άλλα ελληνικά δεν συ-

Οι ηγέτες της αριστερας πρέπει να ενώσουν τις δυνάμεις τους στη βάση των κοινών ταξικών συμφερόντων όλων των εργαζομένων. Να σταματήσουν οι ατέρμονες διαμάχες μεταξύ τους, που πηγάζουν από την εγκατάλειψη του σοσιαλιστικού προγράμματος κι από τις δύο ηγεσίες. Αυτό δεν είναι πια αίτημα της Αριστερης Πτέρυγας. Είναι η απαίτηση πλατιών στρωμάτων των αριστερών μαζών που έχουν συγκλονιστεί από τ' αποτελέσματα των εκλογών.

κινούν κανένα οπαδό ούτε του ΔΗΣΥ ούτε του ΔΗΚΟ. Η δεξιά όχι μόνο προσφέρει σε μεγαλύτερη ποσότητα ανάλογες συνθηματολογίες αλλά αυτο το κάμνει μια ολόκληρη ζωή. Γιατι λοιπόν ο δεξιός ψηφοφόρος να εγκαταλείψει το κόμμα του και να ενταχθεί στην ΕΔΕΚ; Και με ποιο τρόπο οι θέσεις αυτές θα κερδίσουν τον αριστερο και τον κάθε εργαζόμενο;

Η θέση για κάθοδο ελληνικής μεραρχίας στην Κύπρο είναι και λανθασμένη και επικίνδυνη. Κανένας δεν πείθεται πως τα ελληνικά στρατεύματα στο νότο σαν αντίβαρο θα εξαναγκάσουν την Τουρκία να αποσύρει τα κατοχικά στρατεύματα!!! Αντίθετα είναι πολύ πιο εύκολο το αποτέλεσμα της παρουσίας Τουρκικών και Ελληνικών στρατευμάτων στο βορρά και στο νότο αντίστοιχα να οδηγήσει στη διπλή ένωση.

Η άνοδος του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία και κυρίως η δύναμη του ελληνικού εργατικού κινήματος είναι ένας ακόμα παράπλητος λόγος που επιβάλλει την υιοθέτηση μιας σοσιαλιστικής πολιτικής. Μόνο μια τέτοια πολιτική είναι δυνατό να κερδίσει τες μάζες και να δώσει προοπτική για τη λύση του εθνικού ζητήματος και των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων της κυπριακής κοινωνίας.

Αγώνας για σοσιαλιστική πολιτική

Η αύξηση των ποσοστών της δεξιάς δεν σημαίνει με κανένα τρόπο επιδοκιμασία της πολιτικής των δεξιών κομμάτων. Αντανάκλα απλώς την έλλειψη του σωστού προγράμματος και προοπτικών από την αριστερα.

Για τόσα χρόνια οι αριστερές ηγεσίες ποτε δεν αμφισβήτησαν τες ικανότητες της δεξιάς να λύσει το εθνικό. Αυτό είναι που εκμεταλλεύτηκαν τα δεξιά κόμματα στες εκλογές της 8ης Δεκεμβρίου.

αυτο δείχνουν) είναι αδύνατο να κερδίσει τους απογοητευμένους εργάτες που ψήφισαν δεξιά. Αντίθετα η ενότητα της αριστερας στη βάση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος είναι η μόνη προοπτική που μπορεί να συσπειρώσει ολόκληρο το εργατικό κίνημα στην πάλη για την εξουσία.

Όσο το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ ακολουθούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την πολιτική της εθνικής ενότητας θα εξυπηρετούν απλώς τα σχέδια της δεξιάς.

Τώρα η ευκαιρία για αλλαγή πολιτικής βρίσκεται στα χέρια της βάσης των δυο κομμάτων. Τα εκλογικά αποτελέσματα διέλυσαν αρκετές ψευδαισθήσεις. Οι αριστεροι αγωνιστές μέσα στο ΑΚΕΛ και την ΕΔΕΚ έχουν το μεγάλο καθήκον να σπρώξουν τες ηγεσίες τους σε μια νέα ταξική σοσιαλιστική πολιτική.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΨΗΣ

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

σοσιαλιστική έκφραση

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ:
Αγίου Δομετίου 53
Έγκωμη Λευκωσία
τηλ. 461553

Επαρχιακά γραφεία:
Λ/σος: 51040
Λ/κα: 53583

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
Για ένα χρόνο, 12 φύλλα
Εσωτερικό: £4.00
Εξωτερικό:
Ευρώπη: £6.00
Αμερική: £8.00
Αυστραλία: £10.00